

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1993

Número 87

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 26 d'octubre del 1993.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- EXAMEN D'INCOMPATIBILITATS dels diputats Hbles. Srs. Joan Manel Mascaró i Pons, Josep Mari i Prats, i Francesc Xavier Salas i Santos, emès per la Comissió d'Estatut dels Diputats

3490

II.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 2919/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM I EEM, amb la formulació següent:

"Quines són les motivacions que han duit la Conselleria de Turisme a retardar l'aprovació del Pla d'Ordenació Turística de Menorca fins a mitjan any 1995, contradient anteriors promeses del Govern de les Illes Balears?"

3491

- 2) RGE núm. 2925/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM I EEM, amb la formulació següent:
"Quantes sancions ha posat la Conselleria de Turisme durant l'any 1993 per "overbooking"? 3
- 3) RGE núm. 2882/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, amb la formulació següent:
"Quines quantitats amb càrrec als pressuposts del 1993 rebrà cadascun dels ajuntaments subvencionats per la Presidència del Govern de les Illes Balears? 3
- 4) RGE núm. 2926/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM I EEM, amb la formulació següent:
"Quantes sancions ha posat la Conselleria de Turisme durant l'any 1993 per places turístiques il·legals? 3
- 5) RGE núm. 2931/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
"Quines mesures ha pres la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social en relació a les intoxicacions per presència de sosa càustica dins les ampolles d'aigua mineral? 3
- 6) RGE núm. 2932/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
"Quines iniciatives ha emprès el Govern de la Comunitat Autònoma per tal d'evitar la construcció del càmping de Ca Mari? (Ajornada) 3
- 7) RGE núm. 2923/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, amb la formulació següent:
"Quina quantitat s'ha recaptat fins al dia d'avui a cadascun dels municipis de les Illes Balears en concepte de Cànon de sanejament d'aigües? 3
- 8) RGE núm. 2919/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, amb la formulació següent:
"A quins municipis de les Illes Balears no es recapta la quota fixa del Cànon de sanejament de l'aigua? 3

III.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 2714/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a plans especials de protecció de les àrees naturals d'especial interès a l'illa de Menorca. 3

IV.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2582/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a modificació del Decret 27/1993 per conculcar la Llei de transferència d'urbanisme als consells insulars 3
- 2) RGE núm. 2637/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació de l'Institut Balear de la Dona. 3

I.- Examen d'incompatibilitats dels diputats Hbles. Srs. Joan Manel Mascaró i Pons, Josep Marí i Prats, i Francesc Xavier Salas i Santos, emès per la Comissió d'Estatut dels Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots. Començam aquesta sessió plenària d'avui. El primer punt correspon a examen d'incompatibilitats dels diputats Hbles. Srs. Joan Manel Mascaró i Pons, Josep Marí i Prats, i Francesc

Xavier Salas i Santos, emès per la Comissió d'Estatut dels Diputats. Vol fer lectura, Sr. Secretari Segon, de l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, per favor?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President:

"Estudiades les declaracions presentades pels diputats Honorables Srs. Joan Manel Mascaró i Pons, Josep Marí

i Prats, i Francesc Xavier Salas i Santos, als efectes d'examen d'incompatibilitats a què fa referència l'apartat segon de l'article 7 del Reglament de la Cambra; i vist l'article 5 de la Llei 8/86 Electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aquesta comissió resol d'informar a la cambra que els senyors diputats esmentats no estan subjectes a cap tipus d'incompatibilitats per a l'exercici del seu càrrec.

A la Seu del Parlament, a 5 d'octubre del 1993.¹¹

EL SR. PRESIDENT:

Prec un poc de silenci, per favor.

En conseqüència deman a la Cambra la conformitat o assentiment amb aquest informe. Es pot considerar aprovat per assentiment l'esmentat informe?

Queda, idò, aprovat per assentiment.

II.1) Pregunta RGE núm. 2919/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt, que avui correspon a preguntes, i començarem per la 2919, del diputat Sr. Orfila i Pons, del Grup PSM I EEM, relativa a retard en l'aprovació del PO-OT de Menorca. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Turisme. En recents declaracions fetes amb motiu de la seva visita a l'illa de Menorca es va afirmar, no sabem ben bé si per part de vostè o del president del Consell Insular, que feia la roda de premsa conjuntament amb vostè, que el Pla d'ordenació de l'oferta turística de l'illa de Menorca no estarà enllestit fins a mitjan any 1995. El Sr. Cladera, com vostè deu saber, s'havia compromès públicament de forma contrària a aquestes afirmacions, que el Pla estigués enllestit molt abans.

A què es deu aquest canvi? Quines són les seves motivacions?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el conseller Sr. Flaquer:

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Orfila, molt breument li he de dir que efectivament varem ser a Menorca, com vostè bé sap, varem tenir una reunió amb el sector turístic d'aquesta illa, i un dels punts que es varen examinar va ser el Pla d'ordenació de l'oferta turística. Ja durant el debat de l'estat de

la comunitat, i fins i tot també a una pregunta contestada del Sr. Cosme Vidal, del Grup MIXT, en relació al Pla d'ordenació turística a Eivissa i Formentera, em vaig pronunciar clarament aquí al Parlament, i per tant jo crec que l'important és el que es digui aquí per part del conseller. Jo li manifest la voluntat d'aquest govern de dur endavant els plans d'ordenació de les illes menors, de Menorca d'Eivissa i de Formentera, en el termini tan breu com sigui possible. Però ja li he explicat altres vegades dins aquesta Cambra, i ho vaig fer també al Sr. Vidal, que a mi no em trauran mai un termini, perquè a vegades no depèn de nosaltres, sinó que depèn a vegades dels plànols, dels arquitectes, dels tècnics, i m'estim més no comprometre'm a donar un termini. El que sí li puc assegurar és la ferma voluntat d'aquest govern d'enllestir-los tan aviat com sigui possible, i per tant si pot ser abans d'aquesta data que es va donar en aquella reunió -no sé si afortunadament o desgraciadament una data- el que sí puc assegurar és que ho farem tan aviat com sigui possible, i li puc fer constar la meua voluntat que així sigui.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Orfila?, té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Molt hàbil, Sr. Conseller; però li he de recordar que vostè ho ha dit: allò que es digui aquí és allò que és realment important. I jo li he de recordar que l'anterior conseller de Turisme, el Sr. Cladera, del qual vostè després ha estat el successor, i ha afirmat que faria una política continuista respecte de la que ell havia iniciat, el 5 de març de l'any 1992 afirmava aquí, al Parlament, la seva voluntat que els tràmits, els terminis, fossin per quatre mesos; que al cap de quatre mesos de dia 5 de març estaria aprovat inicialment el Pla d'ordenació de l'oferta turística de l'illa de Menorca. És evident que no va ser així. Aquest incompliment va motivar una petició de compareixença del conseller Sr. Cladera, i dia 6 d'octubre també aquí, allà on és important que es diguin les coses, afirmava també el Sr. Cladera, que sis mesos després que s'haguessin posat a exposició pública el Pla d'ordenació de l'oferta turística de l'illa de Mallorca, estaria també enllestit el de l'illa de Menorca. Nosaltres hauríem d'entendre que açò vol dir l'abril de l'any 1994, en tost de mitjan 1995, com declarava, i crec que aquí vostè raó, el Sr. Huguet en la seva presència.

Per tant jo he d'entendre que vostè, o desautoritza el Sr. Huguet, o d'alguna manera no es compromet -supòs que és molt fort- no es compromet a donar una data concreta. Crec que si ho fa així serà més difícil que des d'aquest Parlament, des de l'oposició, l'instem o l'incitem per l'incompliment; però d'altra banda el fet que no doni una data deixa en una situació de precarietat el

sector que demanda comptar amb aquest Pla d'ordenació de l'oferta turística de la manera més immediata possible. I en aquest sentit, Sr. Conseller, li he de recordar que la urgència de comptar amb aquest pla és evident. Li han reclamat el sectors econòmics que estan lligats...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Orfila. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Flaquer? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Orfila, insistesc en el tema. Jo no crec que hagi desautoritzat aquí durant la meua intervenció ni el Sr. Huguet, ni pens desautoritzar tampoc l'anterior conseller. Jo li insistesc que part meua, per part de la Conselleria de Turisme s'han donat les ordres necessàries als nostres equips perquè ho accelerin i perquè tramitin aviat aquest pla; però també li diré que jo no crec que sigui necessari espantar la gent dient que això és un estat precari, que la situació està malament. Jo li vull explicar dues coses molt senzilles; Vostè sap perfectament que l'illa de Menorca, com qualsevol altra illa d'aquesta comunitat avui en dia per construir un establiment hotel·ler, perquè nosaltres donem una prèvia és necessari uns 60 metres quadrats per plaça, és necessari tota una sèrie de condicionants, que fan que avui en dia l'ordenació de l'oferta, si bé s'ha de millorar a través d'un Pla -i això ho volem fer, com s'ha demostrat a Mallorca- la veritat és que la major part d'això ja està fet. Jo no crec que en aquest cas passem perills dels que vostè vol amenaçar dins aquest Cambra.

I li diré a més, per a la seva tranquil·litat, que fins i tot es va aprovar pel Consell de Govern un decret de mesures cautelars que acompanyaven el POOT de Mallorca, però que també és aplicable a Menorca, Eivissa i Formentera, que va una cosa al meu veure molt important també per a l'illa de Menorca, que és sotmetre a una caducitat final i total totes aquelles autoritzacions prèvies que tinguem donades fa x temps. Això vol dir que en un termini de tres mesos, que és el que marca aquest decret, ho tendrem tot més o menys controlat, i més o menys supervisat.

Jo intentaria, Sr. Orfila, que fóssim seriosos...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Record tant als diputats com al Govern que els torns d'intervenció en pregunta i contestació a pregunta, sumades les dues intervencions que fa tant el preguntant com el que contesta, el temps màxim és de dos minuts i mig, i quan ha transcorregut aquest temps, segons el Reglament, estic obligat a passar a la següent pregunta, per tant prec a tots que procurem atènyer-nos en aquest sentit.

II.2) Pregunta RGE núm. 2925/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, que és la 2925, del diputat Sr. Sansó i Servera, del Grup PSM I EEM, relativa a sancions per *overbooking*. Té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Flaquer. Tothom pareix que està d'acord, almanco enguany, que la temporada turística ha estat de les millors que es recorden. Supòs que tothom també sap que sol ser habitual dins el sector hotel·ler, principalment per assegurar-se l'ocupació, acceptar reserves turístiques per damunt les places de què disposen, produint de vegades una especulació amb la contractació turística. Segons informacions arribades al nostre grup, aquest estiu s'han produït casos de sobreocupació que no ajuden gens a la imatge que volem per a l'illa. Per això li demanem quantes sancions ha posat la Conselleria de Turisme durant 1993 per *overbooking*.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sansó. Té la paraula el Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Sansó, molt breument, vostè haurà de comprendre que durant l'any 1993 no s'ha produït encara cap sanció per motiu d'*overbooking* per una senzilla raó, i és que els casos detectats, i els que han motivat una inspecció, encara estan pendants de resolució i de tramitació. En aquest moment no li puc dir quantes sancions s'han posat, tenint en compte sobretot que la temporada encara està en marxa. No li puc contestar aquesta pregunta, el que sí li podria fer és facilitar-li informació de quines són les denúncies que nosaltres hem rebut. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Sansó? Té la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres esperàvem que de qualche manera els casos que nosaltres deim supòs que s'han produït dins agost i principis de setembre. Nosaltres, com que per declaracions fetes des de la Conselleria de Turisme, sabíem que hi havia qualche denúncia, esperarem a veure si aquestes denúncies es tradueixen en

una sanció, que és el que esperam. De moment pareix que encara no se'ns pot contestar, per tant més envant procurarem fer la pregunta, a veure si aquestes denúncies que des de la conselleria se'ns ha informat que han posar, s'hauran traduïdes en sancions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Flaquer? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies. Molt breument, Sr. Sansó, li diré que vostè sap que hi ha una llei sancionadora, que hi ha tot un procediment, i que evidentment fins que no hi ha la resolució no es pot dir que hi ha sanció. El que sí va dir la conselleria en el seu moment és que se seria una mica dur en aquest sentit per evitar males imatges.

També he de reconèixer aquí públicament la professionalitat del sector durant aquest estiu, i la intervenció per part d'Aviba, agències de viatges, les federacions hoteleres de cadascuna de les illes, i els propis membres de la nostra conselleria, que han solucionat molts de problemes, i que en definitiva al final li puc anunciar que només tenim dues denúncies a Mallorca i dues a Menorca. Jo crec que la temporada, tan bé com ha anat d'ocupació, crec que després al final pel que fa referència a l'*overbooking*, haurà estat mínim i intranscendent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer.

II.3) Pregunta RGE núm. 2882/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, que és la 2882, del diputat Sr. Sampol i Mas, del Grup PSM i EEM, relativa a subvencions a ajuntaments. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Presidència del Govern té des de fa uns anys unes línies d'ajudes a ajuntaments. Interessa saber per a 1993 com s'hauran concretat aquestes subvencions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula en nom del Govern la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, les ajudes, les quantitats amb càrrec al pressupost de l'any 1993 que rebrà cadascun dels ajuntaments són les següents: Ajuntament de Sant Joan 200.000 pessetes, Ajuntament de Banyalbufar 342.470, Ajuntament de Manacor 250.000, Ajuntament de Deià 8 milions, Ajuntament de Sant Joan 300.000 pessetes, Ajuntament de Valldemossa 5 milions, Ajuntament de Bunyola 200.000, Ajuntament de Fornalutx 7 milions, Ajuntament d'Escorca 10 milions, Ajuntament de Banyalbufar 10 milions i Ajuntament d'Estel·lencs 10 milions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra Estaràs. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sense comentaris, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol tornar fer ús de la paraula la Sra Estaràs? No.

II.4) Pregunta RGE núm. 2926/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM i EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta, que és la 2926, que formula el diputat Sr. Antoni Sansó i Servera, del Grup PSM i EEM, relativa a sancions per places turístiques il·legals. Té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Flaquer, des del PSM i EEM veim amb preocupació una certa picaresca, per cert bastant arrelada, per botar-se la legalitat, oferint unes places fora del control i del permís de la Conselleria de Turisme. El fet que molts de turistes vénen sense plaça reservada fa que hotels i apartaments s'hagin anat ampliant il·legalment, fins i tot altres locals que han fet el mateix. Ara, en aquest moment es comercialitzen aquestes places de manera il·legal. Per al nostre grup això és un fet real, que supòs que ningú no negarà; per això avui li hem volgut demanar quantes sancions ha posat la Conselleria de Turisme durant l'any 1993 per places turístiques il·legals.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Té la paraula el conseller Sr. Flaquer:

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Sansó, jo li he de comentar primer, que voldria que sapigués que el que fa referència a l'oferta il·legal el que és molt difícil és botar-se una llei, que és la Llei d'arrendaments urbans. Hi ha tota una sèrie de places que evidentment no vull dir que es comercialitzin, però que sí es contracten a través d'arrendaments purs i simples, sobre els quals, com vostè bé sap, la Conselleria de Turisme no hi té cap competència.

Pel que fa referència a la pregunta que vostè em fa, la resposta és la següent: durant aquest any 1993 s'han sancionat com a conseqüència de places turístiques il·legals un total de 29 establiments, i resten 49 expedients incoats pel mateix motiu que estan, lògicament, en fase de proposta de resolució i pendants que la resolució sigui definitiva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Sansó?

II.5) Pregunta RGE núm. 2931/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta, que és la 2931, que formula el diputat Sr. Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a intoxicacions per aigua mineral. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social. Dia 10 d'octubre del 1993, diumenge, a Ciutadella de Menorca es va produir un cas d'intoxicació d'una persona per ingestió d'aigua mineral contaminada amb sosa càustica. Era diumenge, "el diumenge que en faria, no la'm deixen començar", no hi va haver actuació. El dilluns era un pont, ens trobàvem davant el pont del Pilar, i "el dilluns no anar a fer feina", com diu la cançó. El dimarts tampoc, era festa; i finalment fins el dimecres, això és la informació que nosaltres tenim, no hi va haver una actuació de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social. Normalment s'hauria produït una immobilització preventiva de l'aigua mineral, un mostreig analític, i s'hauria donat això de manera immediata, sense esperar més, una informació al públic. Ens agradaria saber si aquestes mesures, dictades pel simple sentit comú, varen ser preses de manera immediata per part de la Conselleria, o es varen esperar -creim que

temeràriament- uns quants dies, que hi hagués pogut haver, si hi hagués hagut altres botelles contaminades, problemes seriosos d'altres intoxicacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el conseller Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Pons, nosaltres no tenim tantes festes com les que pareix que vostè veu al calendari. I realment va ser en diumenge que aquesta persona va beure aquesta aigua, va ser ingressada a la Residència de Menorca pel que coneixem, i després traslladada a l'hospital de Son Dureta. I dia 11, que era dilluns, de matí rebíem la primera denúncia sobre el tema, i el mateix dia 11 s'anava a fer una inspecció al local on s'havia ingerit aquesta botella d'aigua, es reprenia tot el que quedava d'aquella botella, que era molt poca cosa, es remetia aquí a Palma i es començaven les anàlisis. El mateix dilluns matí es tenia contacte amb la casa que fabrica aquesta aigua, i sabíem el lot que era, per la qual cosa vàrem poder immobilitzar tot el lot a Menorca, i a més saber que a les illes d'Eivissa, Formentera i Mallorca no hi havia cap botella d'aquell lot.

Per altra banda, vàrem poder agafar aigua de distints lots i analitzar-les, i veure que no contenien cap substància. La substància que vàrem poder analitzar, i ja dic que en quedaven unes gotes, no podem saber res més que tenia un ph de 10, i això evidentment fa sospitar que pogués ser sosa càustica o qualsevol altra substància alcalinitzant de l'aigua. Però evidentment dia 11 es treballava en aquest tema a primera hora del matí. I per descomptat, no veim nosaltres tants de ponts ni tantes festes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Pons? Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Som a un país que no es pot permetre, com vostè sap, Sr. Conseller, cap tipus d'alarma ni cap tipus de degradació de la imatge. Es va crear un temor quan va transcendir la notícia que hi havia hagut una intoxicació per aigua mineral contaminada amb sosa càustica, i els ciutadans haguessen agraït que allò que es va dir al cap d'una sèrie de dies, no de manera immediata, que es mirassen si les botelles estaven precintades, si hi havia cap signe d'haver estat foradat el tap, que s'agitàs l'aigua a veure si era tèrbola o no ho era; això es va dir una sèrie de dies

després. Aquesta mesura era la primera que s'havia de transmetre a l'opinió pública com a factor tranquil·litzant. Efectivament si dia 11 ja varen actuar, els hem de donar l'enhorabona; però és un fet objectiu que aquesta altra informació que esperaven els ciutadans, jo mateix tenia casualment damunt la taula quan vaig llegir el diari botelles d'aquesta mateixa marca, i vaig esperar uns quants dies, perquè vaig dir "jo sabré moltes coses, però experimentar damunt jo mateix aquesta aigua, esperaré a veure si aquesta alarma es confirma o no". Vaig esperar, i afortunadament no hi he hagut més signes d'intoxicació; però me'n vaig guardar prou de beure-la. Vaig haver d'esperar així mateix uns quants dies per rebre la informació que finalment va donar la seva conselleria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol tornar fer ús de la paraula el conseller Sr. Cabrer? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per un moment determinat he pensat, Sr. Pons, que es prestava de conillet d'índies i volia prendre l'aigua per dir-nos a veure si contenia alguna substància que pogués alterar. No; bromes a part, les mesures es varen prendre d'immediat, es va donar informació suficient, i a més sàpiga que la informació, al marge que es difon, que triga més o menys temps, hi ha un sistema d'informació ràpid a través del Ministeri de Sanitat, per tal que qualsevol intoxicació que es produeixi, totes les comunitats autònomes en tinguin notícia, fins i tot la comunitat autònoma on s'havia envasat aquesta aigua. I llavors això fa que en un moment determinat -el mateix va succeir amb el tema del clembuterol- totes les comunitats autònomes reben la notícia al mateix temps i poden prendre les mesures. Jo crec que es varen prendre les mesures adequades, afortunadament no va ser una botella, però nosaltres érem conscients que primera podien ser moltes, i segona que no sabíem quin era el seu contingut. I difícilment ho vàrem saber quan el que ens vàrem trobar dia 11 de matí a primera hora era una botella buida amb residus d'aigua, que l'únic que li vàrem poder és el ph, des del punt de vista analític.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.6) Pregunta RGE núm. 2932/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta, que és la 2932. Aquesta pregunta la formula el diputat Sr. Víctor Tur i Ferrer, el qual es troba incomunicat a Formentera. En conseqüència es veurà a la sessió plenària de la setmana que ve.

II.7) Pregunta RGE núm. 2923/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena, que és la 2923, del diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup PSM I EEM, relativa a quantitat recaptada en concepte de cànon de sanejament d'aigües. Té la paraula el diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Només és per conèixer què s'ha recaptat a cadascun dels municipis de les Illes Balears en concepte de cànon de sanejament d'aigua. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President, Sr. Sampol: Alaró 7.094.419, Alcúdia -això és declarat, recaptats 5 926 700 28- Alcúdia declarat 230.468.417, recaptats 201.665.770; Algaida 156.562, recaptats 144.039; Andratx 4.385.112, recaptats 4.068.154; Artà 8.022.918, recaptats 7.102.616; Banyalbufar 111.760, 117.760; Binissalem 4.752.209, recaptats 4.372.033; Búger 2.705.078, recaptats 2.456.973; Bunyola 8.771.485, recaptats 7.269.068; Calvià declarats 474.336.748, recaptats 417.608.199; Campanet declarats 5.810.748, recaptats 5.403.997; Campos 223.903, recaptats 205.985; Capdepera 113.807.614, recaptats 99.817.628; Consell 4.251.108, recaptats 3.885.643; Esporles 14.367.962, recaptats 11.376.377; Felanitx declarats 67.669.059, recaptats 56.165.454; Fornalutx declarats 253.099, recaptats 232.851; Inca declarat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, moltes gràcies. Entenc que aquesta pregunta és precisament un exemple d'allò que la Mesa no ha d'admetre a tràmit; i a partir d'ara dic que la Mesa ho tendrem present, perquè realment això és una sol·licitud de documentació, i entenc que aquest criteri que té la Mesa d'admissibilitat al màxim de les qüestions plantejades, aquesta vegada s'ha fet un abús, i en conseqüència es prendran mesures, en el sentit de no admetre com a preguntes orals qüestions que són sol·licituds de documentació.

II.8) Pregunta RGE núm. 2919/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

I passam a la vuitena pregunta, que és la 2924, que formula també el diputat Sr. Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a recaptació al cànon de sanejament de l'aigua. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. A quins municipis de les Illes Balears no es recapta la quota fixa del cànon de sanejament d'aigua. Si l'han de contestar per escrit, la retirarem immediatament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. La contestarem per escrit immediatament. I gràcies al Sr. Diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Sí Sr. Alfonso, per què em demana la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. Si tenen preguntes orals admeses, i clar, la resta dels grups no ens n'hem assabentat, si ens podrien passar la contestació per escrit a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Tot allò que entra per escrit es trameta a tots els grups parlamentaris quan entra.

III.1) Interpel·lació RGE núm. 2714/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a plans especials de protecció de les àrees naturals d'especial interès a l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a la Interpel·lació 2714, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a plans especials de protecció de les àrees naturals d'especial interès de l'illa de Menorca. Té la paraula en nom del grup interpellant la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller d'Obres Públiques. La redacció feta i presentada per part del Govern d'aquesta comunitat dels plans especials de protecció de les àrees naturals d'especial interès a l'illa de

Menorca, la redacció dels que haurien de ser els instruments d'ordenació per fer possible i real la gestió d'aquests espais naturals, és a dir el desenvolupament de la Llei d'espais naturals, suposa fer explícita una vegada més la continuïsta -i per tant molt deficient, desastrosa podríem dir- política mediambiental del Govern d'aquesta comunitat autònoma, i per tant del Partit Popular-. Perquè malgrat l'intent de canvi de discurs, malgrat el canvi de conseller, si avui no es demostra el contrari, sí que els fets demostren que tot continua igual. Continuen les rebaixes de la Llei d'espais naturals, continuen els incompliments de la Llei d'espais naturals. Parteixen d'un gran error, pretenen ordenar la gestió i protecció de 19 àrees naturals d'especial interès amb unes úniques normes de protecció, les mateixes normes de protecció per a tots els espais exactament igual. I no poden entendre, o no són capaços d'entendre que açò és totalment impossible. Si les àrees naturals tenen un especial interès és perquè les seves pròpies, úniques i exclusives característiques les fan especials. I si cadascuna és especial en ella mateixa, és impossible procedir a la gestió amb unes úniques normes de protecció per a totes igual.

Per què ho fan així, senzillament perquè creim, assegurem, que han optat per complir el mínim de la llei, i opten així per no ordenar absolutament res. Opten per donar unes normes genèriques suficientment amples, ambigües i possibilistes, perquè feta l'ordenació tot quedi sense ordenar, tot quedi exactament igual; i tot, excepte el gaudiment públic i gratuït d'aquests espais, tot l'altre hi sigui permès.

És un concepte ben *sui generis* aquest d'entendre el que és l'ordenació dels espais naturals per part de la dreta, que entenen que ordenar és només obrir expectatives i facilitar així tot el que és creixement privatiu. Açò és senzillament ordenar: obrir expectatives, marcar en els plànols tot el que es pot fer. I evidentment açò els du que no sigui necessari adjuntar a aquests programes cap termini de prioritat d'actuacions, perquè evidentment no es pretén tirar endavant cap tipus d'actuació.

Però posats a fer-ho malament, no es conformen només amb partir d'aquest error de concepte. A més, i ho he assenyalat al principi, continuen proposant el que nosaltres qualificam avui de segona rebaixa a la Llei d'espais naturals, en el seus continguts i en els seus objectius, perquè faciliten una relació d'utilitzacions d'usos de sòl nou, no existents fins al moment en aquestes àrees, que suposen a més de possibilitar i lesionar els valors ecològics i paisatgístics de les àrees naturals, repetesc, usos privatis; consum privat dels espais naturals. Ens referim que les normes de protecció faciliten de manera explícita la construcció d'habitatges unifamiliars, el que està totalment fet com a excepció al sol rústic normal, aquí s'especifica. També permeten, evidentment, un concepte ben nou: l'agricultura del lleure, que no ve definida enlloc, i de la qual no volem gosar a

pensar són els hortals; hortals, evidentment, dins els espais naturals: agricultura de lleure.

Però no només agricultura de lleure i habitatges unifamiliars, també ens trobam amb altres tipus d'activitats que poden donar quantiosos beneficis als privats: tenim els bars, tenim els balnearis, entre d'altres activitats. Tot això rallant d'ordenació de les nostres àrees naturals. I tot açò entra en contradicció amb les pròpies memòries descriptives de cada àrea. És a dir, presenten una memòria descriptiva de cada àrea on s'assenyalen tots els grans valors ecològics de cadascuna, i després amb les mateixes normes de protecció per a totes elles igual, permeten per exemple els *xiringuitos* allà on concretament la memòria descriptiva assenyalava que no s'haurien de permetre baix cap concepte. Un exemple, l'ANEI número 13, de Binigaus a Cala Mitjana: la memòria descriptiva assenyalava que no són convenients *xiringuitos*. Les normes de protecció diuen *xiringuitos*.

No només hi ha aquest tipus de contradiccions, n'hi ha d'altres. Tenim contradiccions amb la pròpia Llei d'espais naturals, perquè hem d'assenyalar que la llei assenyalava a l'article 7 que els terrenys inclosos en una àrea natural d'especial interès no podran ser dedicats a utilitzacions que impliquin transformació del seu destí o naturalesa, ni les que lesionin els seus valors ecològics i paisatgístics. Aquest article de la llei no només és oblidat quan es redacten aquestes normes de protecció, sinó que les normes de protecció tenen la barra -per dir una altra cosa- d'assenyalar que no tenen cap consideració de transformació del seu destí usos com l'agricultura de lleure que, repetesc, no sabem si són hortals, o senzillament els habitatges unifamiliars.

Però hi ha més oblits, hi ha més incompliments de la Llei d'espais naturals. La Llei d'espais naturals assenyalava que els barrancs, nombrosos i abundants a Menorca, seran objecte del més alt nivell de protecció; i curiosament, justament els barrancs són oblidats a les normes de protecció. Per què no han oblidats els cims, que a Menorca són bastant manco freqüents que els barrancs? Perquè als barrancs senzillament hi ha interessos. Hi ha interessos ben concrets, que s'ampliïn carreteres dins els barrancs.

I açò són incompliments. I els incompliments formen part, malauradament, de la política mediambiental del Govern d'aquesta comunitat autònoma. Però també és continuïsta, un concepte que dóna prioritat a emprar aquest territori nostre en funció d'uns interessos privats i lucratiu front als usos públics i gratuïts. Els càmpings, els *xiringuitos*, evidentment es permeten. L'acampada lliure, l'acampada educativa, els accessos públics i gratuïts a les platges, d'açò s'han oblidat. Les grans demandes ciutadanes, evidentment, s'obliden; i en canvi se cedeix a la pressió dels propietaris, es permeten *xiringuitos*, allò que els propietaris exactament demanen. I no podem admetre que s'opti sempre des d'aquest Govern a defensar els interessos privats i econòmics d'uns pocs front al dret de tots de gaudir d'uns espais naturals d'alt nivell de qualitat.

Però la decepció encara pot anar bastant més enllà. La decepció arriba a ser més gran quan els que governen al Consell Insular de Menorca, sempre a les ordres, no es manifesten, i callen i no responen. Es neguen en plenari a debatre, a dir des de les seves competències i responsabilitats també en urbanisme, què és el que volen per a Menorca. Avui, a més, una altra dada a tenir en compte, Menorca reserva de la biosfera. Hem de saber, senyors, que aquest títol de declaració de Menorca reserva de la biosfera és totalment incompatible amb rebaixes d'estiu, com és en aquest cas per la data en què varen sortir aquests plans. És totalment incompatible amb privatització, i és totalment incompatible amb terciarització del nostre espai natural. I els repetim aquí que farem feina per la declaració de Menorca reserva de la biosfera; però també tenim clar que denunciarem qualsevol intent en què aquesta declaració sigui paper banyat, o simplement una medalla de llautó per a algun altre president.

Vostès, malauradament, tenen la responsabilitat d'avançar. I dic malauradament perquè amb presentacions de plans com aquest posen en qüestió la política, tota la política, d'ordenació territorial que algun conseller, amb una foto amb els ecologistes, havia pretès canviar. Evidentment hem canviat les formes, però el contingut -i els denunciem així- continuen exactament igual, continuen a favor del privat i continuen en contra de la legalitat vigent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. En representació del Govern té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyors diputats. A mi em sap molt de greu, Sra. Diputada, que el primer dia que estic aquí sigui per rebre una renyada tan forta, sincerament. Jo estava content, pensava que ho havíem fet bé, m'ha de creure. Ho hem duit a informació pública, hi ha hagut al·legacions, les hem estudiat, amb el convenciment que havíem adaptat aquestes normes al contingut de la llei. Ara vostès tendran oportunitat en quinze dies, es rebran al consell insular aquestes normes per al seu debat final i aprovació. El debat definitiu és seu, i jo en aquest sentit he de dir que hem intentat en la mesura del possible indagar, profunditzar.

Aquesta menció que vostè fa quant a normes uniformes; jo pens que fa falta crear un marc uniforme general; i temes particulars pens que són de menor índole, que possiblement després les normes particulars es puguin desenvolupar. Jo li deman excuses perquè em sap greu, sincerament, eren unes normes que jo volia que fossin modeliques respecte a les que es faran en el futur.

a Eivissa i Mallorca. Si ho hem fet malament, n'aprendrem més, el pròxim cop ho farem millor. Els agrairé que dins el seu debat al consell insular m'assabentin del que realment puguin modificar, que ens servirà a nosaltres un poquet d'exemple per fer les coses millor. I res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per fixar la posició en aquesta interpel·lació presentada pel Grup SOCIALISTA, jo la veritat és que dins el poc temps de què disposo seré un poc més extensiu del que ha estat el conseller representant del Govern, que la veritat en certa mesura -si se'm permet- m'ha defraudat que la seva intervenció hagi estat tan breu. Jo simplement, al marge del que és una interpel·lació en si, que fa difícil sortir aquí sense saber fins on arribarà la interpel·lació; aquesta figura de la interpel·lació fa molt difícil saber fins a on s'arribarà en la intervenció. Jo, la veritat és que la posició només la puc fixar en una qüestió del que he sentit aquí. El que he sentit aquí, Sra. Barceló, jo he de dir que no estic gens d'acord amb el llenguatge que vostè ha emprat, un llenguatge que podríem qualificar de catastrofista, contrari netament a la propietat privada, i aniria més enfora, m'ha recordat totalment a un llenguatge esquerranista, que no crec que sigui el més normal en aquest cas. La veritat és que no m'ha agradat al llenguatge que s'ha emprat.

És evident que tot ha de tenir un límit, i que dins el que són les àrees protegides per la llei s'han de desenvolupar una sèrie de figures que estan contemplades, i que, com s'ha dit per part del conseller, tindrem ocasió de debatre aquest tema. S'han fet al·lusions directes al Consell Insular de Menorca que m'han semblat també fora de lloc, perquè sense tenir aquesta documentació, i arribar al punt que es podrà debatre aquesta qüestió, ja s'han fet uns judicis de valor *a priori* dels que governen el Consell Insular de Menorca, que jo em sent copartícep amb aquest govern que hi ha al Consell Insular de Menorca, i per tant no puc estar gens d'acord amb les afirmacions que aquí s'han fet.

A vostè sembla que li preocupa més -o al Grup SOCIALISTA, perquè vostè sembla que ha parlat en nom del Grup SOCIALISTA- els beneficis que puguin treure els privats, ho ha dit textualment, que altres qüestions. A mi m'agradaria fer-li una pregunta en veu alta, que seria si les zones que estan protegides per figures contemplades a la Llei de patrimoni històric artístic espanyol, dins aquestes zones s'arribés a la conclusió que no s'hi pogués fer cap casta d'activitat, és a dir no s'hi pogués instal·lar cap bar, no s'hi pogués cap restaurant, no es pogués fer cap casta d'activitat. Em sembla que hi hauria moltes de les persones que suposo que estan d'acord amb les línies generals amb la filosofia que sustenta el Partit Socialista, que no hi estarien gens d'acord, perquè

gràcies al fet que molts d'aquests negocis s'han posat en marxa, s'han pogut rehabilitar edificis dins aquestes zones que d'una altra manera no s'hagués pogut fer. Per tant jo crec que amb el tema de les àrees naturals no podem caure en l'error de dir "tots aquests són bons o tots aquests són dolents".

Jo crec que això és totalment erroni. No es pot dir que una acampada educativa, que hauríem de fer una discussió a fons del que és açò, sí que es pot permetre, i que en cavi que hi hagi un *xiringuito* petit, amb totes les condicions que se li vulguin posar perquè no causi cap mal a l'entorn, no pugui estar en funcionament perquè una sèrie de persones que no van a aquestes acampades educatives, però sí que empenen aquesta zona per al seu esbarjo no puguin tenir un mínim de serveis que donen aquests *xiringuitos*. Jo crec que açò és absolutament contradictori, i és fer aquesta divisió simplista que es fa moltes vegades de dividir el món en bons i en dolents, i crec que açò no és gens bo, sense que açò vulgui dir que qui ho hagi dit sigui dolent -o dolenta, en aquest cas- no és açò. Jo crec que no és correcte, que s'ha volgut fer una interpel·lació perquè hi ha tal vegada un cert nerviosisme en arribar al debat final del desenvolupament legal de tota aquesta qüestió, però tots estem desitjant que arribi aquest moment, i que tinguem els mecanismes de control necessaris, però que no podem caure en fer aquest tipus d'intervenció com el que avui s'ha fet aquí. Jo crec que açò seria totalment fora de lloc.

I en definitiva he de dir que la posició que jo fix aquí avui és de no estar d'acord amb aquesta intervenció que s'ha fet per part de la representant del Partit Socialista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari PSM I EEM té la paraula el Sr. Gomila i Barber.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Errors i disbarats als plans especials de les àrees naturals d'especial interès de l'illa de Menorca, jo pens que són evidents. Uns plans especials amb unes normes de protecció que s'han fet sense tenir en compte la diversitat de les àrees, sense tenir en compte si unes àrees estaven més degradades que unes altres, si estaven prop de la mar o eren d'interior, si tenien aiguamolls, torrents, cabals permanents, si hi habitaven uns tipus d'animals o uns altres; les mateixes normes han servit per l'espai natural número 13, de Binigaus a cala Mitjana, amb una gran extensió de boscos, torrents, etcètera; que per la número 16, que és la de la platja Gran, la del camí de Baix cala Degollador, que està ben dins la zona urbana de Ciutadella, que no té just vegetació ni fauna, ni bos-

cos ni torrents. Les mateixes normes serveixen per a una àrea que per a una altra.

Uns plans especials que no entenen la Llei d'espais naturals com una llei de mínims, i sí que una conseqüència que en determinades zones interessa ser més restrictius, anar més enllà del que marcava la Llei d'espais naturals, no s'hi ha volgut entrar. S'ha pres la Llei d'espais naturals com una llei de màxims, és el màxim que podem prohibir, és el màxim que podem regular; no s'ha volgut entrar si en unes zones interessava limitar més l'ús. Tampoc no es preveuen els accessos a les zones de domini públic marítim terrestre, que després de les polèmiques que hi ha hagut aquest estiu, on no ha estat possible a determinades platges de l'illa de Menorca; nosaltres creim que l'inici de la solució perquè aquests accessos fossin públics havia de venir a través que els plans especials marquessin aquests accessos, i delimitessin si havien de ser rodats o havien de ser peatonals; açò tampoc no s'ha fet.

Els plans especials sí que preveuen, i crec que cal assenyalar, com he dit abans, noves edificacions, de quina manera s'han de fer, i obviant totalment i intencionadament els preceptes que marca l'article 3 de la Llei d'espais naturals, on es prohibeixen utilitzacions del sòl que impliquin transformacions del seu destí on naturalesa, ni aquelles que lesionin els seus valors paisatgístics; i hi ha usos que no s'han definit, com molt bé ha dit la Sra. Barceló, com és el tema de l'agricultura del lleure, que a nosaltres també ens preocupa.

Per altra part aquests plans especials no permeten la recuperació de finques agràries que estaven abandonades dia 30 de gener del 1991. La veritat és que aquest precepte no l'entendem de cap manera. Per altra banda aquests mateixos plans especials prohibeixen l'ús d'adobs químics, sense entrar en quins tipus d'adobs o quins tipus de productes són els que fan malbé; es limiten d'una manera molt general, sense especificar enlloc quins són aquests productes. Jo no sé si amb açò s'inclou el diminutiu que sembla que s'ha tirat aquestes setmanes per evitar la processonària. Per altra banda, com molt bé també s'ha dit aquí, les ANEI d'alt nivell de protecció, no marquen unes zones mínimes de protecció als barrancs, als alzinars, als penya-segats, sinó que senzillament s'anomenen, igual que els anomena la LEN. Nosaltres pensam que hi hauria d'haver una zona mínima de protecció.

I per acabar, he de dir també que no es regula l'acampada lliure, no s'entra ni en quin lloc seria interessant, ni quanta gent hi podria haver; i sí que es regula una acampada lucrativa que nosaltres entenem que no s'adequa al Decret 13/86 sobre ordenació de campaments turístics a les Illes Balears, perquè nosaltres entenem que una acampada lucrativa ve a ser com un càmping.

Per tant, el nostre grup creu que sí, que seria interessant que es replantegessin aquests plans especials per part del Govern, i si escau una nova exposició pública. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Pel Grup PP-UM té la paraula el Sr. Huguet i Sintès.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. portaveu del Grup SOCIALISTA. Jo supòs que vostè coneix perfectament el que és una interpel·lació reglamentària. Vull dir açò perquè no m'estranya...

EL SR. PRESIDENT:

Fixi la posició, Sr. Huguet, que estam en un torn de fixació de posicions.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Sí, Sr. President, però és que la diferència entre el document registrat en aquest Parlament 2711, del...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, fixi la posició. A la interpel·lació els grups intervenen únicament per fixar la posició. A la interpel·lació el debat és entre l'interpel·lant i l'interpel·lat. En tot cas a la moció és on dona joc a tots els grups parlamentaris. En aquest moment vostè està per fer un torn de fixació de posicions en relació amb el que s'ha manifestat aquí, no per entrar en debat amb la portaveu del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Òbviament, Sr. President. Retir les al·lusions a la portaveu socialista, i em limit a senyalar les diferències que hi ha entre el que és el document que ha entrat en aquest Parlament, amb el títol "plans especials, i amb motiu de l'especial importància que els plans especials de les àrees naturals d'especial interès de l'illa de Menorca tenen per possibilitar de manera efectiva la protecció" poc té a veure amb la defensa que s'ha fet d'aquesta interpel·lació. Jo difícilment em puc posicionar.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, li vull repetir que el mecanisme de la interpel·lació és prou conegut per tots els diputats, per tant no entrem en disquisicions sobre aquesta qüestió, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Molt bé, faré un esforç, Sr. President, per cenyir-me a la qüestió. Una qüestió òbviament per defensar l'actuació i la redacció feta pel Govern. Jo entenc que el Govern s'ha cenyit plenament en el que són les formes previstes a la Llei del sòl per a la redacció del plans

especials, que on fan més que desenvolupar la disposició addicional de la Llei d'ordenació del territori, on es facultava modificar els plans especials de recursos naturals per plans especials de la Llei del sòl, i establir així un règim urbanístic de protecció addicional a les àrees naturals.

Res a veure, per tant, amb el fet que els plans especials siguin disbarats, i per tant res a veure amb el que s'ha assenyalat que el Consell Insular de Menorca no sigui qui ha d'aprovar definitivament aquests plans especials. Nosaltres entenem que aquesta acció del Consell Insular de Menorca serà la que donarà a aquella institució el seu posicionament davant aquests plans especials, i per tant fins ara entenem que l'acció de govern ha estat correcta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam al torn de rèplica, i té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Em sap greu haver-lo retgirat, però les interpel·lacions són així. Nosaltres demanam sobre els motius que el Govern pot tenir per elaborar o la política que practica sobre algun tema concret. El títol era prou específic sobre el que tractaria: plans especials d'ordenació de les àrees naturals d'especial interès, que és un treball que ha fet el Govern ben concret; i per tant creiem que alguna cosa ens podria dir, perquè evidentment un conseller crec que no pot dir que la feina pensa que està ben feta. La feina, l'ha de conèixer, i ha de saber si està ben feta o no està ben feta, i per tant m'agradaria que defensés d'alguna manera tot el que nosaltres hem assenyalat com a incompliment, encara que només siguin els legals, que s'establiessin fins quin punt són certs o no, que es puguin debatre, que puguem entendre per què es possibiliten o es faciliten per exemple aquests habitatges unifamiliars que, repetesc, són excepcionals dins un simple sòl rústic, i que aquí surten especificats, o tantes i tantes altres coses que li hem assenyalat.

Evidentment és necessari un marc general, però el que no pot ser és que el marc general justament sempre faciliti tot el que són, repetesc, els usos privats, de particulars, respecte al gaudiment d'aquests espais. I en canvi l'altre no es regula. Amb açò l'únic que fan és obrir expectatives a negociar. I què fan els propietaris a Menorca?, què han fet? Va sortir fa dos dies als mitjans de comunicació, on s'assenyava senzillament que ells exigien que hi hagués uns *xiringuitos* a les platges. Tant si li agrada al Govern com si no, volen *xiringuitos*, tant si és compatible com si no és. Vostè ens remet al Consell Insular, el Consell Insular al Govern. Ningú no es compromet i ningú no es banya. I què passa? On és la política mediambiental d'aquesta comunitat? No n'hi ha; senzillament estableix unes normes, repetesc, suficientment genèriques, amples i permissives, on es deixi (...) lliura per negociar. I qui té el poder de negociació? Evidentment no el

tenen els que no tenen res. I per açò la meua defensa aquí, encara que altra gent entenc perfectament que hagi oblidat el llenguatge d'esquerres, perquè del moment que estalonen altres governs no pot ser d'altra manera, i a més aquests estalons incondicionals, fins baix, evidentment no ho entenen, i entenc perfectament que sigui així. Em retgiraria que fos d'una altra manera.

Però el que està clar és que el Govern no sap, no respon; el Consell Insular no sap, no respon; les denúncies queden damunt la taula pendents de resposta. I repetesc: il·legalitats, un munt; i a més un concepte totalment inapropiat del que és la gestió d'uns espais naturals de què tenim dret a gaudir tots d'una manera que no sigui permissiva per a aquest tipus d'espai. Però la veritat ens sorprèn que el Govern no tenguí política, que no sigui capaç de defensar la seva política aquí, i per tant ben poca cosa més podem dir. Esperam, en tot cas, que ens aprovi les resolucions que li presentem perquè, total, tant els és, i com que suposen que tot està bé, també poden suposar que estan bé les nostres propostes que els presentarem, i que d'alguna manera estaran lligades al compliment, com a mínim, de la Llei d'espais naturals. Esperam que en una altra ocasió el conseller es podrà dedicar a fer un poc més de feina a l'hora de defensar la política d'aquest Govern, o senzillament de començar una nova política, o de dir-nos exactament què en pensa fer, del nostre territori, què pensa fer dels nostres espais naturals, i si és així l'escoltarem. Si no, evidentment, rebutjam aquesta postura de no-resposta al que són les preguntes de l'oposició i donar la cara davant aquest poble que li exigeix, d'entrada, que la Llei d'espais naturals no es torni a rebaixar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. En torn de contrarèplica el conseller Sr. Reus té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI: *Bartomeu Reus i Bellibon*

Sr. President, senyors diputats. Jo voldria només, Sra. Diputada, dir-li que és una pena que no haguessin tramitat aquests plans especials d'acord amb la Llei d'ordenació del territori, l'hem feta d'acord amb la Llei del sòl; amb la qual cosa això tècnicament és un camí molt distint, i els continguts són molt diferenciats. A partir d'aquí podem parlar de moltes coses, però tècnicament, si vostè vol, al·legacions ràpides i altisonants són molt bones de fer. El que passa que jo en aquest Parlament no vull emprar aquest to. Jo vull (...) tècnica la meua feina. Li diré, vostè diu que hem intentat privatitzar la Llei d'espais naturals, o una cosa així. Jo això no ho entenc, sincerament. La llei és molt clara i no es pot desvirtuar, i en aquest sentit aquests plans especials de cap manera no poden significar una baixada dels estàndards que marca la llei. No possibilita una edificació a

sòl rústic, determina unes qualitats, uns paràmetres molt determinats, estàndards a més, perquè hi hagi un règim comú.

M'ha de creure que punt per punt m'agradaria tenir el temps material amb vostès i tècnicament discutir-los. Perquè si el debat parlamentari és exclusivament unes *parrafades* amples i altisonants, jo per aquest tema no servesc. M'agradaria a mi fer feina seriosament, i no deixar davant l'opinió pública declaracions que posen en entredit polítiques i fets. Ni més ni menys.

Si vostè vol en un moment determinat en una comissió entrem en un debat d'un tema que fan els consells insulars, i que vostè jo no crec que sàpiga avui en dia quina és la redacció definitiva d'aquests plans especials, m'estranyaria, perquè avui en dia encara no està acabat; estam en fase d'al·legacions. Estic estranyat. Jo estic molt disposat, no obstant li dic tant de bo haguessin emprat una via distinta, aquest plans d'acord amb la Llei d'ordenació del territori. No va ser una opció meua, i tal vegada vostès en fase d'al·legacions ho haguessin pogut posar de manifest, i els continguts serien uns altres. No obstant això, vull dir davant el que m'escolti que en cap moment vull acceptar que aquí hi hagi gent que faci bandera d'ecologisme o medi ambient; tots som iguals en això. Jo tant com vostès almenys. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2582/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a modificació del Decret 27/1993 per conculcar la Llei de transferència d'urbanisme als consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al quart punt, que correspon a proposicions no de llei, i començarem per la 2582/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a modificació del Decret 27/1993 per conculcar la Llei de transferència d'urbanisme als consells insulars. Té la paraula en nom del grup proposant el diputat Sr. Triay.

Sr. Moll, per favor, pot fer lectura del text de la proposició?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President.

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a modificar el Decret 27/1993, d'11 de març, sobre regulació de capacitats de població en els instruments de planejament general i sectorial, que exigeix l'informe favorable de les conselleries d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, i de Turisme, prèviament a determinades decisions dels òrgans dels consells insulars, en vulneració de les

competències en matèria d'urbanisme que els han estat atribuïdes per llei d'aquest Parlament".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Sr. Triay, té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquest Parlament dia 24 de juliol del 1990 va decidir que els consells insulars tinguessin la funció executiva i la gestió en matèria d'urbanisme. I aquest Parlament ha de conèixer que el Govern del Sr. Cañellas per decret -cosa que aquest Parlament mai no li va autoritzar- ha introduït tuteles i nous controls a l'exercici d'aquestes funcions. El Parlament ho ha de saber, i s'ha de manifestar constructivament, però amb fermesa, quant a aquesta ingerència, aprovant la resolució que avui proposam.

El decret 27/93 de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, sobre regulació de capacitat de població als instruments de planejament general i sectorial, en la seva intencionalitat hem de dir que és un decret positiu. Pretén que les capacitats reals de població o de places turístiques no superin, com és tan habitual que passi, les densitats teòriques que els planejaments urbanístics diuen. És per tant una mesura de sanejament urbanístic, d'acabar amb algunes de les ficcions sobreenteses, d'acabar amb els perniciosos dobles llenguatges en matèria de planejament urbanístic.

Però dins aquesta regulació, tardana però lloable, s'hi han mesclat -podríem dir que *de estrangis*- idees pràctiques centralistes, que responen a tics polítics dels que van redactar i proposar el decret al Consell de Govern, que no responen al marc jurídic actual ni al moment polític d'un nou govern que diu voler impulsar, desbloquejar, el procés descentralitzador de la Comunitat Autònoma als consells insulars. El decret en qüestió vulnera la Llei 5/89 de consells insulars, vulnera la Llei 9/90 d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat.

Els informes a emetre pel Govern abans de les decisions dels consells insulars estan taxats, estan limitats dins l'article 3 de la Llei de transferència d'urbanisme: es diu quins són, i sempre es diu que són no vinculants. Exactament diu així a l'article 3 "emissió d'informe preceptiu i no vinculant, previ a l'aprovació definitiva de plans generals o normes subsidiàries", etcètera, "emissió d'informe preceptiu i no vinculant respecte dels estudis de valoració d'impacte ambiental", etcètera. Aquestes són les actuacions d'informes previstes per llei al Govern i cap altra.

Però l'article 12 d'aquest decret que comentam diu que "les comissions insulars d'urbanisme, competents

per raó del territori, amb l'informe favorable previ de les conselleries de Turisme i d'Obres Públiques i Ordenació del Territori del Govern balear podran exonerar", etcètera. Amb una paraula, que els consells insulars podran exonerar si hi ha un informe necessàriament favorable. Per tant, estan vinculats en la seva decisió a l'opinió que tinguin dues conselleries del Govern. Per tant a través d'aquest informe vinculant s'introdueix dins l'actuació a l'àmbit d'urbanisme dels consells insulars, de manera entenem que il·legal, una nova forma de coordinació i control; il·legal, perquè per decret no es poden introduir noves formes de coordinació i control a més de les que ja hi ha incloses a la Llei 9/90, d'atribució de competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat als consells insulars. Les formes de coordinació i control de les competències ha de ser a la Llei d'atribució de competències; així ho diu l'article 22 de la Llei de consells insulars, que diu exactament "les lleis del Parlament per les quals s'atribueixin competències als consells insulars hauran de contenir necessàriament... f) Formes de control, si s'escau, i coordinació". Només per llei es poden introduir aquestes formes de control, si s'escau, no necessàriament, i de coordinació.

Per tant, senyores i senyors diputats, som davant d'una proposta que tracta que el Govern corregeixi aquest decret, que elimini els informes vinculants a través de la figura que necessàriament favorables ha introduït. En una paraula, que el Ple del Parlament de les Illes Balears, igual que ja va fer el Ple del Consell Insular de Mallorca, que després d'un debat en plenari, en comissió i altra vegada en plenari, va aprovar una resolució sol·licitant al Govern la supressió dels informes vinculants, també ho faci avui, i ho faci amb la representació que li correspon a tot el territori de les Illes Balears. Però ho duim aquí precisament perquè el temps passa, els mesos passen, i la proposta feta pel Consell Insular de Mallorca no ha tingut resposta per part del Govern. No ha arribat aquesta resposta, i creim que avui és necessari aquí expressar-ho de manera clara.

Senyores i senyors diputats, fins quan ens haurem de mantenir vigilants, en estat de màxima alerta sobre les previsions del Govern, en previsió d'agressions contra les minvades competències transferides als consells insulars? Vostès tenen la paraula, moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup MIXT, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta proposició no de llei és bastant clara, i el Sr. Triay ja ha expressat els arguments que la defensen, en el sentit que un decret del Govern no pot imposar un control a través d'un informe vinculant per favorable als consells insulars, que tenen com-

petència exclusiva en matèria d'urbanisme. Aquest és el nus de la qüestió. Si aquest informe vinculant, encara que preceptiu, possiblement estariem davant una altra situació, que no crearia conflictes ni amb la Llei de consells insulars, ni la Llei 9/1990 d'atribució de competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat als consells insulars. Per tant només es pot dir que sí a aquesta proposició no de llei, perquè senzillament el Govern està obligat, com qualsevol ciutadà, a complir amb l'ordenament jurídic vigent.

Però a més d'una exigència de tipus jurídic, n'hi ha una altra de tipus polític. Moltes vegades des d'aquests escons, des del nacionalisme s'ha criticat el Govern central, que vol introduir una vegada que s'han transferit competències d'urbanisme, s'ha criticat reiteradament que a través de lleis sectorials, de lleis de coordinació, es vulguin sostreure competències que ja han estat transferides; i el Govern de la Comunitat Autònoma -amb bon criteri, en la meua opinió- ha posat un recurs d'inconstitucionalitat tant a la Llei 8/1990 de valoracions i nou règim (...) d'ordenació urbana, com al Reial decret legislatiu 1/1992, per considerar que es conculquen competències de la Comunitat Autònoma a través d'aquestes lleis. Si això es fa des del Govern respecte al Govern central o respecte a les Corts; també és lògic que no es vulgui fer el mateix respecte a competències que han estat transferides als consells insulars, però al revés; o sia, promulgar un decret que centralitza, que treu competències dels consells insulars per tornar-les al Govern, com és el cas de l'informe favorable previst en aquest Decret 27/1993.

Per consegüent, per raons polítiques i per raons jurídiques, s'han d'eliminar aquests informes vinculants i han de ser, si és que no s'eliminen de tot, preceptius i no vinculants.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel PSM i EEM té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Aquesta proposició no de llei és calcada de la moció que va presentada el grup de consellers socialistes al Consell Insular de Mallorca, i que va ser aprovada per unanimitat. Queda clar que l'objectiu final del Decret 27/93 no és altra que establir la necessitat de regular la capacitat de població de cada zona, i regular un procediment, atribuint un caràcter vinculant a l'informe de les conselleries d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, i de Turisme. Aquest informes han de ser previs a la decisió de la Comissió Insular d'Urbanisme, exercint un control innecessari a aquesta comissió que té atribuïdes unes competències com a pròpies. Els informes de les esmentades conselleries condicionen la decisió final de la comissió insular

d'urbanisme, i entenem que aquest fet buida de contingut unes competències transferides, millor dit l'única competència transferida, i exerceix una tutela sobre aquesta comissió.

Voldria afegir que el mateix decret, a la disposició addicional primera, estableix uns terminis perquè aquests ajuntaments facin arribar a la comissió insular d'urbanisme les normes complementàries que fixin els índexs d'intensitat de l'ús, i també fixen els mateixos terminis perquè aquests ajuntaments puguin ser exonerats. Tenim notícies que han sol·licitat l'exoneració, i mentrestant el consell insular els ha dit que esperassen, perquè tenien intenció de recórrer aquest decret. Els terminis han anat passant, i aquests ajuntaments entenem que estan dins una confusió que és necessari que s'arregli.

Per tant, Sr. Triay, considerem aquesta proposició no de llei encertada, i creim que és perfectament lògic i convenient que es derogui aquest decret per no limitar aquestes previsions descentralitzadores que contempla la Llei 9/1990. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup PP-UM té la paraula el Sr. Verger.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Estam davant una proposició on l'important, baix el meu punt de vista, és discutir si hi va haver vulneració de les competències als consells insulars en matèria d'urbanisme, a través d'un decret fet pel Govern. Que després l'informe hagi de ser favorable o no, farem una proposta determinada, d'acord amb la decisió que varem prendre en el Consell Insular de Mallorca, perquè seria bastant coherent que les decisions que prenem en el Consell Insular coincideixin amb les que discutim aquí. Però el tema fonamental una vegada i l'altra és si amb un informe favorable de les conselleries d'Obres Públiques i Ordenació del Territori i Turisme, es lleven competències als consells insulars. Aquesta és la qüestió que avui crec que hem de discutir, i per determinar sobre aquesta procedència del mencionat decret, que en teoria segons certs parlamentaris vulnera competències als consells insulars en matèria, el que hem de mirar són les competències que té la comunitat autònoma en funció de l'Estatut d'Autonomia, aquelles que varen traspasar a través de la Llei 9/90 als consells insulars, i a veure si al Govern balear encara li queden competències reglamentàries referides a matèria d'ordenació del territori, urbanisme i habitatge, i jo crec que això no ho pot discutir absolutament ningú. Al Govern balear li queden competències reglamentàries, referides a ordenació del territori, urbanisme i habitatge.

La Llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat confereix a aquestes institucions insulars les competències en relació a la legislació del règim del sòl i ordenació urbana; i aclareix després

que les competències exercides per l'antiga comissió provincial d'urbanisme seran exercides per comissions insulars d'urbanisme, quedant patent que són les funcions executives el que es va traspasar als consells insulars quan es va fer aquella Llei 9/1990.

Per tant, si hi ha altres competències, altres matèries que no varen ser objecte específic de la Llei 9/1990, jo pens que el Govern pot, com hem dit abans, reglamentar sobre aquestes mateixes. És l'article 46.4 de l'Estatut d'Autonomia que subordina la possibilitat que els consells insulars tinguin potestat reglamentària, quan hi ha una llei de l'Estat o del propi Parlament balear. Però que jo recordi, a la llei 9/1990 no se'ns habilitava als consells insulars cap potestat reglamentària.

S'ha plantejat un dubte, i es va plantejar al Consell Insular de Mallorca a través d'un plenari, a través de la comissió, a través d'un altre plenari, si l'aprovació del Decret 2/1993 comportava reabsorció de competències sobre urbanisme transferides als consells. I a través dels raonaments que s'han exposat, i que s'han d'analitzar, jo pens que no és així. El que passa aquí és que el decret estableix la necessitat de regular les capacitats de població, i al mateix temps estableix com ha de fer-se, i a tal efecte significa que mentrestant no es tramitin nous instruments de planejament general, o s'acometi la revisió de les vigents, s'haurà de tramitar per cada ajuntament una norma complementària de planejament.

I si bé aquesta preceptiva regulació de les capacitats de població pugui ser exonerada per les comissions insulars, previ informe favorable de les conselleries de Turisme i d'Obres Públiques, potser que això que sigui vinculant un informe de dues conselleries del Govern, pugui parèixer que va en contra d'aquelles previsions descentralitzadores de la Llei 9/1990. Però el cert i segur és que aquest comentari s'ha de fer sempre des de la contemplació del que està regulat per llei. I en aquest sentit nosaltres creim que no es revisen competències que eren atribuïdes per la Llei 9/1990, sinó que simplement és una nova competència que se li posa un determinat condicionament, que és un informe vinculat en aquell cas, segons deia el decret, de les dues conselleries, però que res tenia veure en les competències que ens varen traspasar als consells insulars.

Per tant, en la nostra opinió, i serà un tema jurídic de profunda discussió, per ventura superior als meus coneixements en aquesta matèria, però que creim que no hi ha en aquest cas vulneració ni intent del Govern de centralitzar unes competències que ens varen passar als consells insulars, perquè en aquest cas i amb aquesta matèria concreta, és que no ens les havien transferides.

Ara bé, sí que és cert, com ha dit el Sr. Pascual, que hi ha un raonament jurídic i un raonament polític. Jurídicament nosaltres no podem estar d'acord amb aquesta proposició no de llei, sobretot el final. Políti-

cament sí, perquè creim que és bo, creim que és desitjable que aquella política descentralitzadora que es va començar amb la Llei 9/1990 d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme no torni enrere, o no pugui parèixer que torna enrere. Per tant, el que pensam és que és bo políticament que aquest informe favorable, o vinculant, sigui un informe efectivament preceptiu, i no vinculant, perquè després es prenguin les decisions que s'han de prendre a la comissió d'urbanisme.

Per tant, i perquè hi pugui haver una unanimitat paregu-da a la que hi va haver al Consell Insular de Mallorca, i en aquest cas de la que hi pugui haver per tots els representants de les Illes, nosaltres proposam una transacció a aquesta proposició no de llei que digui així: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a modificar el Decret 27/1993, d'11 de març, sobre regulació de capacitat de població als instruments de planejament general i sectorial, de manera que s'exigeixi informe preceptiu i no vinculant de les conselleries d'Obres Públiques i Ordenació del Territori i de Turisme, prèviament a determinades decisions del òrgans dels consells insulars".

En aquest sentit nosaltres votariem favorablement, i pensam que és una manera de cercar un consens lògic i just per tots els membres d'aquesta Cambra. En sentit contrari, com que nosaltres no estam d'acord des d'un punt de vista jurídic amb la darrera part de la proposició no de llei, votàrem en contra; i això sí, sí que demanàrem al Govern que es complís el que vàrem acordar al Consell Insular de Mallorca, que va ser canviar aquest informe vinculant per un informe preceptiu no vinculant. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. Per torn de rèplica el Sr. Triay té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La potestat reglamentària normativa és del Govern, això és una cosa que no admet discussió. Però quins són els límits de la potestat reglamentària normativa? Què és potestat reglamentària normativa i què és ingerència en la funció executiva i de gestió transferida als consells insulars? Aquesta és la qüestió.

Qualsevol element que es vulgui fer passar com a reglament normatiu que suposi nous informes, noves formes de control, noves formes de coordinació, tuteles no previstes a la Llei de transferències d'urbanisme, és una extralimitació de la facultat de la potestat reglamentària normativa. No pot encobrir qualsevol cosa aquest títol de potestat reglamentària normativa.

"Aquesta és una competència nova". Això és una fal·làcia flagrant. El Govern de cap manera per decret pot crear competències noves, de cap manera. Als consells insulars, diu l'article 1 de la llei 9/90, se'ls atribueixen amb caràcter de pròpies totes les competències assumides per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en relació amb el règim del sòl i ordenació urbana per disposicions reglamentàries i concordants. Totes; totes. I aquesta llei no crea res nou més que perfilar un instrument per al compliment dels plans. Molt bé, està dins les competències del Govern. El que no pot fer és introduir nous elements d'informe vinculant que és una forma de tutela, ja no de control ni de coordinació, és una tutela. És una tutela, perquè no pot aprovar més que allò que prèviament ja li han aprovat; això és una tutela, això és estar per firmar allò que un altre ha decidit.

No estam aquí davant una defensa jurídica -que també ho és, una defensa jurídica de la Llei del sòl i de la Llei d'atribució de competències als consells insulars- estam davant una qüestió política; perquè defensar la Llei de consells insulars i defensar la Llei d'atribució de competències en matèria d'urbanisme, l'única que tenim, és una qüestió política de primer ordre. I a més, creim que és necessari aturar qualsevol inici de retorcés institucional en aquesta qüestió. No podem admetre que baix la forma de figura reglamentària realment s'abusi, s'extralimiti en les potestats que s'han deixat al Govern.

Per tant, creim que en aquest cas concret som davant una prova de foc, a pesar que és un tema d'importància menor i transitòria. No és un tema de primer ordre, sense cap dubte, el que regula aquest decret, però és una prova de foc per evitar futures incursions en matèria d'ingerències en matèries transferides, molt més agressives fins i tot que aquesta que avui aquí tractam. A més, el portaveu del PP-UM fa una proposta de transacció que salva la part dispositiva d'aquesta proposició no de llei. La part dispositiva quina és? Demanar que el Govern modifiqui el Decret, llevant els informes vinculants. No hi ha dubte que dient que facin uns informes no vinculants és llevar els informes vinculants.

Nosaltres amb això hi estam d'acord, i per tant no podem renunciar que això s'aprovi avui aquí. Que volen llevar la justificació que estava dins la mateixa proposta? Els nostres arguments quedaran aquí escrits; els nostres arguments estan dins aquest debat. Nosaltres ho votarem a favor perquè creim que és una vulneració clara de la Llei de consells insulars i de la Llei d'atribució de competències; el Grup PP-UM ho votarà per una altra raó. L'important, crec jo, serà que tots votarem a favor que el Govern, tres mesos i mig d'haver rebut l'acord unànime del Consell Insular de Mallorca i haver-lo deixat de banda, tenguí un altre paper pel qual el Parlament li demani que llevi això perquè encara que no ho vulguin dir, els membres del seu partit tots estan convençuts que açò és una ingerència en competències

pròpies, i per tant el millor és no entrar en la discussió, i que es resolgui d'una vegada. Amb aquest sentit estam d'acord.

Per tant, Sr. President, vull dir que per la nostra part, independent del que puguin opinar altres grups, que poden qualsevol d'ells vetar aquesta esmena transaccional, nosaltres la donam per bona. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Hi ha petició d'intervencions en contrarèplica? El Sr. Pascual té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull començar dient que el Grup Parlamentari MIXT accepta que es tramiti la transacció; i el que importa és que s'aprovi això, que es modifiqui el decret, amb independència de les motivacions. Seria molt negatiu que es derogàs el decret; jo no estic d'acord amb qualque portaveu, perquè això que es discuteix afecta un sol article, que és l'article 12 del Decret 27, i aquest decret és positiu perquè regula la capacitat de població dels plans generals i de les normes subsidiàries, cosa que fins ara està regulat genèricament dins la Llei del sòl, però que no s'ha fet cas, s'han fet uns càlculs per davall del que es pot construir realment, normalment. I això avui, amb els problemes que tenim de saturació, d'un excés d'edificabilitat a cadascuna de les illes Balears, tenir un decret que reguli les capacitats de població dels plans és importantíssim.

Per tant s'ha de salvar el decret, però s'ha de corregir l'article 12. Fins i tot l'article 12 tampoc s'hauria de derogar, sinó que s'ha de llevar només l'informe vinculant, perquè sobretot els cascs antics de les poblacions o les zones residencials intensives molt malament s'ajusten que s'hagin de fer uns índexs de població amb unitats d'habitatge per metre quadrat de solar o de parcel·la. Per acabar, l'important és que això s'aprovi i que es modifiqui el decret. Respecte del tema jurídic, jo he de dir que estic d'acord amb el que ha dit el Sr. Triay, i no estic d'acord amb el que ha dit el Sr. Verger. Jo pens que hi ha una conculcació clara de la Llei de consells insulars i de la Llei d'atribució de competències, que atribueix totes les competències als consells insulars, i fa unes petites excepcions que res tenen a veure amb la regulació de les capacitats de població dels plans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Més peticions d'intervenció en contrarèplica? Sra. Vadell, té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Només és per dir que el nostre grup accepta aquesta transacció. Creim que quedarà bastant corregit, i sobretot que l'esperit de la proposició no de llei

queda salvat, i que el nostre grup donarà suport a aquesta transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Sr. Verger, del Grup PP-UM, té la paraula.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President. Està clar, Sr. Triay, que el Govern per decret no pot modificar cap llei aprovada pel Parlament, just faltaria això! Però torn repetir, que aquí, a més d'agrair a tots els grups que hagin acceptat la transacció, que ens permet parcialment aquest decret, l'article, que crec que així es faci, i que així coincidirà el que varem decidir al Consell Insular de Mallorca amb el que es faci aquí; torn repetir, per a nosaltres no hi ha vulneració de competències en matèria d'urbanisme. Aquesta és una discussió profundament molt més jurídica del que es discuteix aquí, del que hem pogut discutir. Però de qualsevol manera pensam que no és aquest el tema, per discutir tan tranquil·lament. No hi ha vulneració, no hi ha centralització del Govern, no hi ha desig de tornar recabar una competència traspassada als consells insulars.

És possible, o hagués estat aconsellable que aquest decret ja no hagués sortit amb aquest informe vinculant, sinó que hagués sortit amb aquesta filosofia d'informe preceptiu i no vinculant. Però insistir aquí que hi ha hagut vulneració de competències, centralització de competències, és un tema que nosaltres no compartim. Crec que el Govern estava capacitat per fer aquest decret; i fins i tot dient que aquest decret era vinculant, no passava res. Però políticament sí que hem arribat a aquest acord, perquè així ens evitam una discussió que no crec que condueixi a res. Moltes gràcies a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. Acabat el debat, i abans de passar a la votació, donarem lectura, atès que la transacció ha estat admesa per tots els grups parlamentaris, al text tal com quedaria. Quedaria el següent:

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a modificar el Decret 27/93, de l'1 de març, sobre regulació de capacitat de població en els instruments de planejament general i sectorial, de manera que s'exigeixi informe preceptiu i no vinculant de les conselleries d'Obres Públiques i Ordenació del Territori i de Turisme, prèviament a determinades decisions dels òrgans dels consells insulars".

Demana, en conseqüència si es pot considerar aprovada per assentiment aquesta proposició... Sí, Sr. Verger?

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Per ventura diu 1, i un 11 són dos uns, i s'ha confós, però és d'11 de març.

EL SR. PRESIDENT:

És d'11 de març, exacte.

En conseqüència deman si es pot considerar aprovada per assentiment aquesta proposició no de llei. Queda, idò, aprovada per assentiment.

Se suspèn la sessió per un temps de 15 minuts.

IV.2) Proposició no de Llei RGE núm. 2637/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació de l'Institut Balear de la Dona.

EL SR. PRESIDENT:

...137 del Grup Parlamentari SOCIALISTA relativa a creació de l'Institut Balear de la Dona. Té la paraula en nom del grup proposant la Sra. Riera i Madurell.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. És per mi motiu d'una gran satisfacció que en prendre la paraula novament davant la paraula davant aquesta Cambra sigui per proposar en nom d'una tercera pels seus membres, els diputats i diputades pel Grup SOCIALISTA, i amb la confiança que aquest suport serà sensiblement ampliat, sigui per proposar, els deia, la creació d'un institut balear encarregat de promoure i fomentar les condicions que possibilitin la igualtat social d'ambdós sexes i la participació de la dona a la vida política, cultural, econòmica i social de la dona a la nostra comunitat. És una gran satisfacció, encara que malauradament no és una novetat, ja que no és la primera vegada que des d'aquesta tribuna el Grup SOCIALISTA ha reclamat la creació d'un institut d'aquestes característiques. Senyores i senyors diputats, només qui els parla, amb la seva breu trajectòria parlamentària ja ho ha fet en cinc ocasions. No creuen que ja seria ben bé hora que el Govern de la nostra comunitat autònoma atengués a les recomanacions dels diversos organismes internacionals, i creés una unitat administrativa seriosa per impulsar i coordinar una política per la igualtat de possibilitats entre homes i dones?

Senyores i senyors del Govern, com que alguns de vostès -i veig que no n'hi ha cap- són *nuevos en esta plaza*, ja els ho diran vostès, potser no saben que a l'any 1990 la Conselleria de Cultura va demanar un estudi de viabilitat per la creació de l'Institut de la dona a la nostra comunitat. Aquesta diputada es va interessar per escrit sobre els resultats d'aquell estudi i en va obtenir la següent resposta, que tinc aquí registrada amb el número 335/90:

"L'estudi encomanat per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per tal de prescriure la necessitat de creació d'un futur institut de la dona ha confirmat aquesta demanda, sobre l'argumentació dels diversos convenis internacionals de les Nacions Unides i de la Unesco -jo ja ho he dit- que aconsellen la formulació de polítiques i actuacions que facilitin l'eliminació de totes les formes de discriminació per a la dona. D'acord amb els resultats de l'estudi, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports proposarà en Consell de Govern la creació d'un futur institut de la dona, i serà el Consell que decidirà la seva adscripció i la seva formulació legal." És a dir, d'acord amb els resultats de l'estudi encarregat per la Conselleria de Cultura, aquesta havia de proposar al Consell de Govern la creació d'un institut de la dona, i això no es va fer.

Mirin, senyores i senyors diputats, la resposta a la meua pregunta era del 16 de febrer; i el 28 de juliol, és a dir que encara no havia passat ni mig any- sortia als diaris que s'havia creat la Comissió Interdepartamental de la Dona, i el dia 23 d'agost ja sortia al BOCAIB. De què va servir aquell estudi de viabilitat que va costar 5 milions a la conselleria? Això també està escrit. Què se'n va fer d'aquella proposta d'institut? Per què no se'n va parlar més? A on va anar a parar? Què va passar en aquell Consell de Govern? La Sra. Munar potser ens en podria dir alguna cosa, i si no potser el Sr. Lobatón, *¿Quien sabe dónde?*, senyores i senyors diputats. O, si volen, com diria el Sr. Sampol, què va separar un sí d'un no en aquella ocasió.

Avui, senyores i senyors diputats, tenim l'oportunitat d'ajudar que es posi en pràctica allò que fins i tot des de l'executiu es creia que s'havia de fer, però que encara no s'ha fet. El mateix conseller Sr. Matas -em sap greu que no hi sigui- me'n donava fa pocs dies l'argumentació. El conseller deia que per millorar la gestió econòmica, per crear un motor de gestió econòmica, no només havia d'existir conselleria, sinó que s'havia de crear un institut amb persones expertes -crec que recordar que anomenava el Sr. Eugeni Aguiló, el Sr. Miquel Alenyar, etcètera- que no més executessin el programa de govern, sinó que poguessin estudiar el que passa fora, donar idees... perquè ell, el conseller, no ho podia abarcar tot.

Aquesta mateixa filosofia es pot aplicar a l'institut de la dona. Un institut és una eina molt més capacitada i molt més eficaç que una comissió interdepartamental, perquè una comissió no té, entre d'altres coses, ni pressupost propi ni estructura orgànica.

Senyores i senyors diputats, la Comissió Interdepartamental de la Dona d'aquesta comunitat és una comissió de funcionàries hores d'ara desprestigiada per la seva falta de gestió, i que no ha tingut cap idea des de la seva creació. Un membre del Govern ho reconeixia no fa massa, durant la campanya electoral en una tertúlia radiofònica, i allà mateix es va comprometre a fer qual-

que cosa. I només es pot fer una, de cosa que sigui eficaç, que és deixar estar la comissió interdepartamental, i crear d'una vegada un institut de la dona amb pressupost propi, que no hagi d'anar demanant almoines per les altres conselleries, amb poder executiu, sense intermediaris, i capaç per ell mateix de marcar una línia d'actuació i executar-la.

No és una qüestió d'ideologia, sinó una qüestió d'eficàcia i de governar, perquè per exemple totes les resolucions que surten de la comissió de la CEE no poden anar a la Comissió Interdepartamental de la Dona, perquè aquesta no és més que una comissió delegada de les pròpies conselleries, i no pot fer ideologia, ha d'executar. És una comissió de funcions, quan en realitat hauria de ser a l'inrevés: el que caldria és que des d'una política clara per la dona s'incidís en cada conselleria. Tenir un institut voldria dir que es podria incidir directament en els programes comunitaris, sense intermediaris. Un institut pot canalitzar recursos i executar-los.

Perquè, senyores i senyors diputats, si bé la situació de la dona a la nostra comunitat ha evolucionat alhora que ho feia a la resta de l'Estat, encara avui en dia queden moltes coses per fer. El nombre de dones que assumeixen responsabilitats públiques és encara molt baix, i en alguns àmbits inexistent; la presència de dones als centres de decisió és també molt baixa. Les dones encara tenim moltes dificultats a l'hora de fer compatible la vida professional amb la privada. El nivell d'instrucció de les dones adultes és inferior a la dels homes adults. Les dones joves que estudien es concentren prioritàriament en els estudis considerats tradicionalment com a femenins. Les dones que treballen a empreses es promocionen en general menys que els homes. La violència contra la dona es continua produint; i tinc un retall de diari on diu clarament que "*Baleares es la comunidad con más denuncias por malos tratos a las mujeres*" I no ho dic jo, ho deia la Sra. Munar en aquest diari. I en fi, un llarg etcètera.

Per tant, perquè la igualtat entre homes i dones sigui real, com hem dit moltes vegades i ho repetirem les que faci falta, no és suficient, encara que és imprescindible, desenvolupar els principis constitucionals de la no discriminació per raó de sexe. Fa falta també aplicar mesures i desenvolupar programes que canviïn actituds, comportaments i estructures socials, de tal manera que es vagi superant la tradicional i avui en dia anacrònica divisió de funcions socials entre ciutadans i ciutadanes. Senyors diputats, homes i dones han de compartir lliurement i solidàriament les responsabilitats privades, familiars i domèstiques, i les públiques, professionals i polítiques. I he dit senyors diputats, i no senyores diputades, perquè consider que les senyores diputades, fins i tot les de la dreta, saben molt bé quina és la situació de desigualtat que pateixen moltes dones. I a la nostra comunitat no existeix, com tenen altres, una eina de govern amb capacitat per elaborar, per exemple, un pla de mesures per a la plena integració social i professional de la dona, desenvolupar programes dirigits contra els mals tractaments, programes d'ajut a dones en situació difícil, de realitzar estudis, que doni garanties jurídiques, que fomenti campanyes d'informació i prevenció; en resum, una institució de govern des d'on

es pugui tenir una incidència real en la problemàtica de la dona al nostre país.

I això és el que proposem crear amb aquesta proposició no de llei. Existeixen instituts de la dona a comunitats a comunitats autònomes com València, Catalunya, País Basc i Andalusia. Altres tenen vice-conselleries o direccions generals: Madrid, Múrcia, Castella-La Manxa, Extremadura, etcètera. L'única que té una comissió és la nostra, perquè Catalunya, per exemple, que va començar creant una comissió interdepartamental de promoció de la dona, finalment va haver de crear un institut, perquè la comissió no va funcionar. Només amb l'institut han pogut fer funcionar a Catalunya un pla de mesures per la igualtat.

Senyores i senyors diputats, perquè sigui possible dur a terme una política global rigorosa i responsable que possibiliti la participació de la dona en tots els àmbits, perquè sigui possible desenvolupar una gestió més eficaç i directa dels recursos europeus, estatals i de la mateixa comunitat autònoma destinats a promoure la igualtat entre homes i dones, perquè es compleixin les recomanacions dels diferents organismes internacionals, perquè quasi totes les altres comunitats autònomes en tenen, i perquè esic absolutament convençuda que tots vostès rebutgen qualsevol tipus de discriminació, és per la qual cosa que els deman els seu vot favorable i unànimement per la creació de l'Institut Balear de la Dona. Sr. President, senyores i senyors diputats, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Passam al torn dels altres grups. Pel Grup Parlamentari MIXT el Sr. Vidal té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Si em permeten, no és per fer cap desaire, però com que seré molt breu, intervindrè des del propi escó, a pesar que sé que és una qüestió prou important la que proposa mitjançant aquesta proposició no de llei el Grup Parlamentari SOCIALISTA. Com ha dit molt bé la Sra. Teresa Riera, com a portaveu del grup parlamentari que presenta aquesta proposició no de llei, no és la primera vegada que es debat aquest tema en aquesta Cambra. Jo en aquesta oportunitat m'he llegit bé l'exposició de motius, i la veritat és que moltes vegades quan els altres grups de l'oposició presenten propostes de diferent caire, però propostes a aquesta Cambra, moltes vegades dic que estic d'acord amb la proposta en si -en aquest cas la proposició no de llei-, amb el text, amb el contingut, i en canvi no estic d'acord amb l'exposició de motius. Jo he de dir que en aquesta oportunitat estic completament d'acord amb l'exposició de motius, fins i tot en tots els termes -no la llegiré per no fer-me pesat- fins i tot amb això que parla de la igualtat entre ambdós

sexes, perquè diu molt clar que és igualtat social; si no, no ho podríem admetre.

Dit això, i ho dic amb tota serietat a pesar de la broma, la veritat és que no està prou consolidada aquesta igualtat entre homes i dones, i mentre no hi digui això, fa falta un organisme que s'ocupi dels problemes que té la dona. Jo amb això no som contrari, o sigui que crec que s'ha de crear aquest organisme, si no hi és. I aquí està el meu dubte. Ha dit molt bé, i m'ha tret un poc de dubtes però no del tot, la senyora portaveu del Grup Parlamentari SOCIALISTA quan ha fet menció d'aquesta comissió interdepartamental de la dona, que ha dit que era inoperant, que estava formada per funcionàries -em pareix que ha dit, si no ho record malament-, i que la veritat no feia res en absolut.

I jo em pregunto: i si es crea un Institut Balear de la Dona, no estarà en el mateix perill? Pareix ser que ella diu que aquest institut tendria més capacitat, etcètera, o sigui que tendria més possibilitats de ser executiu que no és aquesta comissió. D'això no en tenc cap dubte; ara bé, quan hi ha molts d'organismes que s'ocupen del mateix, francament, i més a hores d'ara pareix ser que no té massa motivació. Per tant, jo crec que -és una cosa que pens i vull dir- aquesta proposició no de llei hauria de parlar no només de la creació de l'Institut Balear de la Dona, sinó sí, com ara ha afirmat vostè, i pogués demostrar que la comissió aquesta famosa interdepartamental -que sona un poc rar, però que es diu així- de la Dona no fa res, doncs que se suprimeix. Que se suprimeix aquesta comissió i llavors es creà l'Institut Balear de la Dona.

Dit això, queda explicat que estic d'acord amb l'exposició de motius, però que tenc dubtes quant a acceptar tal com ve aquesta proposició no de llei. Per tant en aquest moment no em vull definir fins haver sentit els altres grups, que segurament podran aportar més coses quant al sentit del vot; a pesar que, torn a repetir, pens que està més que justificat que es demani la creació d'un organisme, es digui institut o el que sigui, per fins que sigui una realitat aquesta igualtat que es proclama, sobretot d'oportunitats, entre l'home i la dona, que hi hagi un organisme que es cuidi d'això. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup PSM I EEM, la Sra. Vadell té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Riera. En principi hem de dir que creim que l'ideal seria no haver de ni proposar ni defensar la creació d'un òrgan específic que s'ocupàs de la problemàtica. Només el fet de parlar-ne ja indica que aquest sector de la població està d'alguna manera necessitat d'un tractament específic, fruit d'una situació de marginació. Per això ja ens agradaria que la problemàtica de la dona fos un fet remot, i que sols en tingués

sem un record. Així i tot, la situació actual, ben lluny de considerar-se normalitzada, fa necessària donar resposta puntual a problemes reals que també estan ben lluny de solucionar-se, i sembla que es vagin agreujant. La nostra societat és un lloc de pas, i tenim problemes específics que no només son comuns a altres llocs, sinó que es van agreujant precisament perquè és un lloc de pas. Hi ha un problema de prostitució molt greu, hi ha un problema de marginació, hi ha un problema de mares fadrines que no tenen altre lloc on acollir-se més que a uns pisos que són totalment insuficients.

Però no em vull posar dramàtica. Simplement vull dir-li que creim i compartim amb vostè la necessitat de la creació d'una institució que treballi la problemàtica de la dona, i que coordini tota aquesta problemàtica en general, que coordini els centres insulars i comarcals d'informació de la dona, i que coordini amb l'*Instituto de la mujer*, i que orienti el Govern en l'acció i en el camp de treball.

Antecedents, n'hi ha, antecedents que aquí s'ha demanat un institut, n'hi ha, i molts. Vostè ha dit que amb el temps que fa que vostè està aquí n'ha parlat cinc vegades. Jo vull recordar que a l'any 1988 un membre del Grup Parlamentari del PSM I EEM ja va fer una interpel·lació en aquest sentit, i una de les propostes de resolució era la creació d'un institut de la dona. Tots vostès recordaran el Sr. Serra, que va fer aquesta interpel·lació, la qual va ser rebutjada, perquè deien que no era necessari, ja que hi havia altres organismes que se'n cuidaven.

Aquesta proposta, que ja fa cinc anys que es va fer, és veritat que creim que en aquell moment s'hagués pogut aprovar, però que actualment els problemes són puntuals i no s'han solucionat, continuen sent, i s'ha avançat ben poc en aquest tema. Hi ha una enquesta realitzada per Gadeso, que és una enquesta sobre els problemes puntuals de la dona a la Comunitat Autònoma de les Balears -no sé si vostè en té coneixement- i voldria que això servís per fer canviar o per decidir el vot al representant del Grup MIXT. Nosaltres tenim aquest estudi, que té registre d'entrada 1750/92 en aquest Parlament de les Illes Balears, on es palesa la diferència entre el nivell d'ocupació i el nivell de formació de les dones respecte dels homes.

També voldria dir que la comissió interdepartamental que es va crear el 1990, es va crear en substitució, pareix ser, d'aquest esmentat institut. Però també el que demostra aquest estudi que tenc aquí, i que supòs que molts de diputats tenen, perquè ha tengut registre d'entrada dins el Parlament, revela uns resultats realment decebedors. Un 96% de la població no coneix la Comissió Interdepartamental de la Dona, un 96% de la població. Aquesta enquesta està realitzada tant a Palma com a la part forana. Per tant, és un resultat realment trist. I aquesta enquesta continua, i un 50% de la població

femenina no contesta respecte quins haurien de ser els objectius d'aquesta comissió. Realment el que volem dir és que es fan estudis, no s'empren per res, es gasten doblers, i el que seria necessari és que els esforços es centralitzassen, estassen dirigits amb un organisme competent, amb pressupost, i amb unes competències ben definides, que coordinassen i que racionalitzassen tota aquesta atenció a la dona, que fan tant organitzacions privades com les públiques que hi ha, i realment no tудар més duros, i sobretot anar al fons de la qüestió, que és promoció de la igualtat d'oportunitats, i que d'una vegada per totes deixi d'haver-hi discriminació. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula la Sra. Castro.

LA SRA. CASTRO I CANDASEGUI:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Una vegada més debatem en aquesta Cambra el tema de la dona; i com molt bé ha dit la Sra. Vadell, és una llàstima que tant de parlar d'aquest tema l'únic que assolim és institucionalitzar la marginació de la dona. Sobre aquest tema el fenomen més important que s'ha produït és l'existència d'un corrent d'opinió entre les dones que s'orienta cap a la ruptura d'antigues pautes de comportament. Aquesta actitud es reflecteix en les dones de diferents edats, classes socials i professionals, i es plasma en un creixent desig d'assolir un canvi social en els diferents aspectes de la vida privada.

A Espanya les dones han lluitat i han assolit les reformes bàsiques que ja existeixen en la majoria de democràcies occidentals: igualtat davant la llei, incorporació progressiva a tot tipus d'estudis, treballs i professions, existència d'organismes i institucions que s'ocupen específicament dels problemes de les dones; però a pesar de tot és un fet constatable que encara existeixen diferències i discriminacions que han de ser superades, i és per això que el Govern balear va crear per Decret 77/90, de 26 de juliol, la Comissió Interdepartamental de la Dona, que té com a funció integrar i coordinar les actuacions de les diferents conselleries, proposar les mesures necessàries per fomentar la igualtat d'oportunitats, potenciar accions a fi d'assolir la plena integració de les dones de les nostres illes en tots els àmbits, socials, laborals, culturals i polítics. Aquesta comissió, a pesar del que ha dit la Sra. Riera, té un pressupost propi, té poder executiu, i ha realitzat nombroses actuacions que si volen se'ls passaran, però que anomenarem aquí per no fer massa llarga la intervenció.

Per al nostre grup és irrenunciable l'objectiu d'assolir que la plena igualtat de la dona en la nostra societat sigui real i efectiva. Això és el que es pretén assolir a través de la Comissió Interdepartamental de la Dona, que és l'organisme adequat per a canalitzar i resoldre la problemàtica existent

en la nostra població femenina. El resultat ha de ser una major participació de la dona en tots els camps, és indiferent la plataforma. La Comissió de les Comunitats Europees parla de "*comisiones para la igualdad u otros organismos similares*". Amb la Llei 16, de 24 d'octubre del 1983, de creació de l'*Instituto de la mujer* es parla que aquest "*establecerá relaciones con las instituciones de análoga naturaleza o similares de las comunidades autónomas*". La comissió interdepartamental del Govern balear forma part de la Comissió nacional d'organismes d'oportunitats de la dona, i se li reconeix poder executiu dins aquest organisme.

En el tema que vostè ha dit, de les dones maltractades, per això paral·lelament es va crear l'Oficina de víctimes del delictes, que és la que acull totes les víctimes de maltractaments. Són diverses les comunitats autònomes que compten o han comptat amb un organisme similar a aquesta comissió: Catalunya, Andalusia, Galícia, Madrid, La Rioja i Cantàbria. El País Basc és una comunitat que compta amb un institut, i està estudiant la possibilitat de crear una comissió interdepartamental per coordinar l'execució del seu pla d'acció positiva, a fi de pal·liar problemes d'interlocució i garantir una major implicació i compromís dels departaments i organismes autònoms del Govern Basc. És això el que es pretén assolir a través de la Comissió Interdepartamental de la dona del Govern balear, una implicació i compromís de les diferents conselleries a l'hora de fer efectiva la política d'igualtat, evitant duplicitats, descoordinacions i superposicions de programes i ajudes, problemes que es plantegen més fàcilment i amb més freqüència a través d'un institut.

Aquesta política de compromís i d'implicació s'ha assolit plenament en aquest últim període mitjançant la dependència de la comissió de la Vicepresidència del Govern. La integren representants de les conselleries de Comerç, Indústria i Treball; Sanitat i Seguretat Social; Cultura, Educació i Esports; i Governació. Manté reunions periòdiques una vegada al mes de manera ordinària, més les possibles reunions extraordinàries, i des de cada departament es realitzen els programes i actuacions que s'han debatut en el si de la comissió, i donen els resultats que tots pretenem.

Quant al que vostè diu que és una comissió de funcionàries, tampoc no hi podem estar d'acord. La seva presidenta és la vicepresidenta del Govern, que té poder executiu, i de fet com a presidenta de la comissió es reuneix a Madrid amb el Ministeri d'Assumptes Socials. Ella és la que decideix, quan les directores d'institut no poden decidir com ella, sinó que han de consultar les conselleres corresponents.

Per tot això, des del nostre grup entenem que tant funcionalment com pressupostàriament és igual o més efectiva a l'hora de dur a terme una política d'igualtat d'oportunitats, l'existència d'una comissió interdeparta-

mental que la d'un institut; i que les referides polítiques no s'han de mesurar tant pels òrgans que les desenvolupen, sinó per la seva efectivitat. Moltes gràcies,

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castro. En torn de rèplica la Sra. Riera té la paraula.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Vidal, moltes gràcies per reconèixer la importància del tema. M'ha demanat proves que la Comissió Interdepartamental de la Dona no funciona. Miri, aquesta diputada, conjuntament amb una altra diputada del Grup SOCIALISTA ha formulat per escrit més de cent preguntes al Govern, i ha rebut diverses respostes, moltes en la tònica de les que li diré ara com a prova, ja que em demana algunes proves.

Per exemple: "Quins programes específics de reciclatge adreçats a la inserció professional de les dones s'han establert". La inserció professional és un tema importantíssim, no?, doncs miri: "No s'han duit a terme accions de reciclatge pel moment, encara que està dins els objectius de l'esmentada comissió, un cop s'hagin assumit les competències de formació ocupacional per part del Govern balear". Suposo que vol dir (...), perquè no està acabada la frase. Ja em dirà si és que no es pot fer res des d'aquí en aquest camp.

N'he seleccionat unes altres, però potser m'allargaria massa contestant-li a vostè; però n'hi ha una que em fa especial gràcia, perquè preguntava quantes vegades s'ha reunit la Comissió Interdepartamental de la Dona. És clar que això era a 28 d'octubre de l'any 1992. La resposta era: "en els arxius de la Comissió Interdepartamental de la Dona no hi consta cap acta de les reunions".

Aleshores, quins avantatges té tenir un institut respecte de la comissió interdepartamental? Doncs miri, que a part de pressupost i d'una estructura orgànica; pressupost propi, perquè encara que la Sra. Castro digui que ja el té, eren 13 milions l'any passat, ja em dirà què es pot fer amb això; i a més no coincideix amb el que figura a aquell document que es diu Pla d'igualtat d'oportunitats, que aniria a mil i busques; vull dir que tot plegat és un disbarat i un embull. Però bé, a part del pressupost propi, tindria estructura orgànica, és a dir que no seria una comissió de funcionàries, que jo crec que ho és. És veritat que la Sra. Estaràs s'ha reunit amb l'institut de la dona de Madrid recentment, i potser a partir d'ara el tarannà pot canviar una mica; però la realitat fins ara, que en la qual jo em baso és aquesta.

A més d'això, hi hauria un control cívic perquè, és clar, hi hauria un consell rector. Llavors hi hauria tot tipus de control, i jo crec que és fonamental perquè les coses funcionin. Hi hauria control cívic per una banda, control parlamentari, i control del propi executiu, cosa que ara no hi és.

Per tant m'agradaria convèncer-lo que voti a favor, perquè crec que és molt important.

Tema de les cases d'acollida, que ha anomenat la Sra. Vadell: Primer de tot, Sra. Vadell, moltíssimes gràcies pel seu suport, estava convençuda que el tindríem. També com que és un tema que ha tocat la Sra. Castro, és veritat que es existeixen dues cases d'acollida, però saben que el termini per estar dins aquestes cases d'acollida no cobreix ni el termini que tarda un jutge en resoldre les mesures provisionals en cas de separació?, ja no li dic quan el cas és molt més complicat. A més, nosaltres pensem, per posar un exemple, ja que ha sortit aquest, que fer un programa per dones marginades no és només muntar una casa d'acollida, sinó és donar una sortida a la persona, a la dona que ha d'anar a la casa d'acollida; una solució política, seria un exemple, des de l'executiu, fugint d'aquella idea de caritat mal entesa, de recollir roba i donar menjar, etcètera. Crec que del que es tracta és d'arbitrar solucions polítiques, de manera que una dona maltractada, una dona marginada tingui no només protecció judicial perquè no li torni passar, sinó també les estructures socials que li permetin replantejar-se la seva vida, i tot això no existeix.

M'han fet molta gràcia aquestes dades que ha donat vostè, que no es coneix la Comissió Interdepartamental de la Dona, perquè jo em pensava que almenys era de les dames (...) i hauria servit per donar a conèixer la comissió; però si no ha servit ni per això, ja trobo que és fatal.

Sra. Castro. Em sembla que l'he entès, i fins i tot li diria que té raó; perquè resulta que no volen crear un institut de la dona perquè hi ha una comissió que té unes quantes competències -jo també tinc el decret per aquí-, i com que després de tres anys encara no han fet absolutament res del que podrien fer amb aquestes competències, per què crear un institut? Ja l'entenc, el problema és que per vostès no cal ni institut ni cal comissió, perquè no fan res, i no ho fan perquè supos que és que no hi creuen, perquè per vostès aquest deu ser potser un tema de segona categoria. Però la realitat és una altra, la realitat és que a nivell de la nostra comunitat autònoma no existeix cap eina de govern ni ideològica amb capacitat per planificar i executar una política global per a la dona. En aquesta comunitat autònoma hi ha un gran buit polític en aquest camp; i em sap greu, senyores i senyors diputats, això és així. Ens trobem amb un gran buit polític, repeteixo, a l'hora que l'executiu posi en marxa mecanismes i impulsi actuacions que vagin a l'arrel de les discriminacions, perquè no existeix cap organisme adequat per dirigir aquesta política.

Es podria entrar en altres coses que ha dit al respecte. Hagués estat bé que hagués enumerat el que ha fet la Comissió Interdepartamental de la Dona, perquè si hagués anomenat, per exemple, el Pla d'igualtat, li hagués dit unes quantes coses, però per això tenim

sol·licitada una compareixença i ja ho tractarem allà, no em puc allargar massa més. Però nosaltres, en tot això, parlem d'una altra casa, i per tant no ens vulguin convèncer que és millor una comissió que un institut, perquè és evident que això no és així; vostès crec que ho han de saber per força. A més hi ha l'exemple de Catalunya, que la varen haver de canviar, una altra cosa és que no tinguin la vènia, el vist-i-plau del Sr. President; però la veritat és que em sap molt de greu que ara que la vicepresidenta és una dona, la Sra. Estaràs, doncs no faci alguna cosa per poder tirar endavant això; jo crec que ho hauria d'intentar fortament.

Sra. Castro, voldria no haver hagut de...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Riera, per favor.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

De seguida, Sr. President. ... en el meu programa de treball d'aquest període de sessions d'aquesta qüestió. Tenia, com li he dit, l'esperança que després de l'estudi encarregat per la Sra. Munar, que fins i tot des de la seva posició dins de l'executiu recomanava la creació d'un institut, i que amb la Sra. Estaràs de vicepresidenta la meua proposta hauria trobat sensibilitat, i pensava que finalment la votarien a favor. De fet, encara ho poden fer, encara hi són a temps. Per això, Sra. Castro, li volia demanar un darrer favor, faci ús del seu torn de contrarèplica per convèncer els diputats i diputades del seu partit que votin a favor. El nostre país i les nostres dones ho necessiten i li agrairan. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Hi ha peticions d'intervenció en contrarèplica? No hi ha peticions. Té la paraula la vicepresidenta Sra. Estaràs, queda oberta qüestió incidental.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President, senyores i senyores diputats. S'ha dit aquí que s'havien fet una sèrie de preguntes, al·ludint al Sr. Cosme Vidal per convèncer-lo que era necessari crear un institut de la dona. Jo el convenceré que no és necessari, o intentaré convèncer-lo.

A una sèrie de preguntes que la Sra. Riera i la Sra. Magaña varen demanar a la comissió de la dona, quan jo vaig assumir la presidència d'aquesta comissió, dia 15 d'octubre del 1992, em varen demanar moltíssimes preguntes sobre si s'havien fet cursos, si s'havien fet determinades actuacions. Evidentment, jo vaig heretar aquesta comissió de la Sra. Munar, que era en aquell moment presidenta de la comissió de la dona, i no podia més que contestar el que a mi s'havia transferit als arxius. Per això en repetides ocasions, quan se'm demanava si es feien cursos o si es feien determinades actuacions, si no constava als arxius jo contestava, perquè

totes aquestes respostes estan fetes durant els mesos d'octubre i novembre del 1992, que no constava als arxius que s'haguessin fet aquests cursos, o que on constava als arxius que s'haguessin fet aquelles actuacions.

Però a partir d'aquell moment, que jo vaig assumir la comissió, també vull dir que el primer que vàrem fer fou reunir d'una manera periòdica la comissió, perquè l'única manera que una comissió funcioni és que tots els membre que en formen part es reuneixin almenys una vegada cada mes, perquè tots en prenguin consciència, i siguin conscients i responsables en la matèria que han de dur a terme. Fins a aquell moment no consta al arxius de la comissió de la dona, i així li vaig dir a la Sra. Riera, cap tipus de reunió, fins dia 15 d'octubre, quan jo no era presidenta de la comissió de la dona, repetesc. És a dir, quan la Sra. Munar era presidenta de la comissió mai es va reunir, o si es va reunir no es va aixecar mai una acta.

Per tant, a partir del moment que jo som presidenta, i és a partir del moment que jo me'n puc donar compte, aquesta comissió s'ha reunit amb una periodicitat d'una vegada per mes, i a vegades més d'una vegada, de tal manera que tots els membres, el representant de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, el membre representant de la Conselleria de Treball, el membre de la Conselleria de Sanitat i Seguretat, i ara hem incorporat un membre representant de la Conselleria de Governació, la directora executiva i la secretària assessora en aquest cas, de tal manera que no són funcionaris, hi ha polítics, i quasi tots els nomenaments dels consellers recauen en qualque membre polític. Concretament el membre representant de la Conselleria d'Ordenació és un director general, la secretària assessora és una assessora, i és un càrrec polític, i jo mateixa som càrrec polític.

Llavors, a partir d'aquests moments hi ha hagut una reunió periòdica, i hem tractats tots quants temes han afectat la dona, tant en el camp laboral, com en el camp social, com en el camp educatiu, esportiu o cultural, com en el camp de joventut, com en els temes generals que les puguin afecta. Què s'ha fet? La comissió té decisió pròpia, i això s'ha vist a les reunions a Madrid, quan hem tengut reunions amb la ministra. La ministra va demanar que es fes una comissió generada a tota Espanya, d'organismes d'igualtat d'oportunitats, i en aquesta comissió hi són representades totes les comunitats autònomes. Quan la ministra era la Sra. Matilde Fernández va dir que només hi podien ser determinades comunitats autònomes que sí tenguessin institut, però que exclouia d'aquesta comissió les que no tenguessin institut, de tal manera que curiosament quedàvem excloses Balears, Castella i Lleó, i una sèrie de comunitats.

Quan la ministra va canviar, la nova ministra ha acceptat l'entrada de totes les comunitats dins aquesta comissió, perquè el que menys importa és tenir institut

o no tenir institut. L'important és l'esperit, l'important és que sigui una comissió de la dona, siguin uns serveis d'integració, com té Galícia, siguin instituts de la dona, com tenen altres comunitats, l'important és que la gent que tenguí aquests serveis vulgui uns resultats que signifiquin major integració i participació de la dona en tots els àmbits socials, que no sigui només el que està escrit a la lletra del codi, sinó que a més sigui una realitat. Per tant, el que menys importa és la plataforma com es faci. És indiferent que es faci a través d'un servei que es digui d'una manera o es digui d'una altra. L'important és que des de la comissió de la dona hi hagi la voluntat i l'esperit de poder de cada vegada fer polítiques que incideixin en una major integració de la dona dins tots els àmbits de la nostra societat. Té pressuposts propis, i a més hi ha aquestes reunions periòdiques que donen com a resultat accions molt importants en tots els camps per aconseguir aquesta participació.

Jo tenc una compareixença dia 2, a petició del Grup SOCIALISTA. en què donarem compte de la liquidació d'aquest pla d'igualtat, i preparam ja el segon pla d'igualtat, que és una mostra, quan preparam el segon pla i hi volem involucrar totes les associacions i totes aquelles dones que hi vulguin participar, i així ho hem fet saber, és una mostra -aprovant aquest segon pla- que volem aconseguir aquestes polítiques d'integració i de participació.

Sobre el que són els centres d'acollides per maltractaments, el Govern va crear dia 7 desembre del 1989 una oficina d'ajuda a les víctimes del delictes, que indiferentment de sexe -perquè allà hi poden acudir homes o dones- té un departament assistencial, un departament jurídic i un departament de prevenció, que intenta donar sortida a totes aquelles persones que hagin estat víctimes de qualque fet delictiu. Per això hi ha un departament d'assessorament jurídic, per tal que la dona per una falta d'informació no vegi minvats els seus drets; un departament d'informació assistencial, per donar una sortida a aquelles dones que estan en especial situació de necessitat o de marginació i puguin tenir l'assistència psicològica i social necessària. Per això varem signar un conveni amb el Col·legi d'assistents socials, amb el Col·legi de psicòlegs i amb el Col·legi d'advocats.

Per tant sí que ho tenim cobert; i hi ha poques comunitats que ho tenguin, concretament actualment només l'hi tenen Catalunya, nosaltres, València i el País Basc, però la major part de comunitats a l'hora d'encarregar tots aquests temes a la creació d'oficines d'ajuda a les víctimes de delictes, que no posen de relleu altra cosa que la sensibilitat d'un govern davant aquests casos.

Per tant, això de dir que no hi ha eines en aquest govern per fer integració de la dona, hi són. Hi són, i tenim presència al ministeri, i a mi em sap molt de greu que la ministra i les altres directores de l'Institut de la Dona, quan ens asseim amb elles a reunions que tenim a Madrid -ara en tenim a uns grups de treball durant els dies 3 i 4 novembre- la ministra i totes ho tenen molt clar, no qüestionen mai a cap comunitat allò que aquella comunitat tenguí. Si Galícia té

un servei d'integració i promoció d'igualtat de la dona i l'home; si Balears té una comissió interdepartamental de la dona, o si Castella-La Manxa té una viceconselleria de la dona, la ministra mai no ha qüestionat això, sinó que ja partim de la base que totes les comunitats autònomes, sense excepció, volem fer política d'integració. I evidentment la ministra ens ha dit "en prepararan alguns temes ideològics? Evidentment, però en tot allò que puguem estar d'acord, i jo crec que això no és una qüestió ideològica, sinó que és una qüestió d'estructures socials, de canvi de consciències col·lectives, hi estam tots d'acord.

Per tant, allà on el ministeri no ha qüestionat, perquè estam totalment d'acord que tots hem de fer polítiques d'integració i de participació de la dona, no crec que aquest Parlament hagi de qüestionar absolutament. Es pot qüestionar una actuació en concret de la comissió, però l'esperit i l'eina de govern, com que el Govern vol aquesta participació de la dona, es veu en les actuacions puntuals d'aquesta comissió. I ho posa de relleu el tema que aquesta comissió ha depès ara de vicepresidència, i que el que s'intenta, i així es veu diàriament al Ministeri quan anam allà, és fer polítiques que puguin millorar aquesta societat. És més, jo estic molt orgullosa d'aprendre d'altres comunitats allà; i no aprenc perquè siguin instituts de la dona, sinó perquè em donen idees, a mi i als altres membres de la comissió per poder-les transportar a Balears i fer una societat millor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Grups que volen intervenir en la qüestió incidental? Pel Grup PSM I EEM la Sra. Vadell té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, moltes gràcies. Jo el que voldria dir, Sra. Vicepresidenta, és que nosaltres no qüestionam qui duia o no duia la presidència de la Comissió Interdepartamental de la Dona; només vull dir-li que vostè forma part d'un govern, que ha assumit la responsabilitat abans de mitjan legislatura, i en certa manera vostè ha de respondre de les responsabilitats fins i tot anteriors. No dubtam que hi pugui haver per part de vostè un canvi d'actitud i una voluntat d'impulsar tot el tema de la igualtat de la dona; però el que li voldríem recomanar és que fes una tasca importantíssima de propaganda, perquè aquesta enquesta que he anomenat és realment decepcionant. Tenim dades aquí -i supòs que vostè també les té- del coneixement que té la població femenina de les Illes Balears del que és la Comissió Interdepartamental de la Dona, de l'existència de la Comissió Interdepartamental; i realment a Palma és un 5,7%. la gent que no coneix aquesta comissió ni sap que existeixi és un 94%. A la part forana encara és més trist: només un 0,2% ho coneix, i un 98%, per tant, no ho coneix,

D'aquest 5% que ho coneixen, quantes persones hauran pogut veure resolts els seus problemes? Que ho coneguin no vol dir que ho utilitzin, per tant encara és molt més trist. Crec que haurà de fer una bona campanya de difusió, de divulgació d'aquesta comissió, si vol realment arribar a totes les capes socials, i si vol arribar als problemes que realment afecten la nostra societat.

Esperam que la seva gestió sigui positiva, i que no hauguem de parlar mai més, quasi quasi, de tots aquest temes dins el Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Sra. Riera, té la paraula.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Estic contenta de sentir el tarannà de la Sra. Vicepresidenta; el que passa és que estem molt acostumats a sentir declaracions de principi, i crec que el que ens han de demostrar ja d'una vegada és que som capaços de veritat d'articular mecanismes d'igualtat. Del que he quedat bastant esborronada -perdó per l'expressió- és que doni tota la culpa a la seva antecessora que aquestes coses no van bé. És el Govern, el Govern és solidari, i crec que les proves que he presentat són absolutament certes i estan sobre la taula. Jo no em puc basar en fets futurs, m'he de basar en el passat. De totes maneres li vull dir que sempre trobarà la nostra col·laboració en aquests temes.

Tot això que ens ha explicat de la Comissió Interdepartamental de la Dona és veritat, vostè hi va, potser ara canviarà; però de moment les dues senyores que hi estan al davant, no fa massa varen declarar que feia molt poc temps que es dedicaven a aquest tema, i que n'havien d'aprendre molt. Jo supòs que n'aprendran ràpid, però sembla que és un tema que ja s'ha deixat prou, i que potser l'hauríem realment d'accelerar.

La lleialtat institucional del Govern de Madrid és coneguda, a vegades no podem dir el mateix; però no he entès massa que hi pintava la Sra. Matilde Fernández, perquè el Reial decret 1077/84, de 29 de febrer, traspasa competències i serveis en matèria de dona a la Comunitat Autònoma, i a més deixa clar que ho traspasa tot i l'Estat no es queda res.

Perdoni que insisteixi, però crec que, almenys fins ara, la Comissió Interdepartamental de la Dona d'aquesta comunitat, pel que ha fet pensam que no pot continuar fent aquest paper, i per això demanem que es creï un institut; és a dir que *borrón i cuenta nueva*, i començar una cosa amb l'experiència, per exemple, ja de Catalunya, que es va haver de canviar. Pensem sincerament que a hores d'ara és una comissió absolutament desprestigiada per la seva falta de gestió i, com he dit, perquè no ha tengut cap idea. Perquè fins i tot la darrera qüestió que han presentat, que semblava que estava bé, és una còpia de la feina que s'ha fet a l'institut estatal.

Fins i tot les paraules que es fan servir, si agafen els quaderns de coeducació de l'Institut de la Dona i el net, es troben les mateixes paraules.

Per tant, Sra. Estaràs, compti amb la nostra col·laboració. És un tema que sempre ens ha preocupat. Ve ara el debat de pressuposts. Vostè diu que hi havia un pressupost mínim. Esperem que tot això que ens ha dit també quedi reflectit als pressupostos; en realitat allà és on es marca i on es decideix la política real sobre cadascun dels temes, i esperem veure realitat tot el que ens ha dit. Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Per tancar la qüestió té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN: *Per Estaràs i Ferragut*

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En el que és propaganda per a la comissió, doncs sí, crec que tots els serveis que tenen atenció al públic, l'experiència ha demostrat que han de tenir una publicitat periòdica; no tan sols és la Comissió Interdepartamental de la Dona que presideix, sinó altres serveis que depenen directament de Vicepresidència, com l'Oficina d'ajuda a les víctimes del delictes, o el Servei d'informació i atenció al ciutadà, que quan es fan -ens ho ha demostrat l'experiència- campanyes de publicitat és conegut d'una manera, i quan deixes de fer aquelles campanyes de publicitat minva totalment el coneixement per part del ciutadà. Evidentment que haurem de fer aquestes campanyes, i ens haurem d'esforçar perquè arribi no tan sols a associacions de dones, sinó a tot tipus de ciutadà.

Quant a articular mecanismes d'igualtat, són feines, com les feines socials, que no es veuen d'avui per demà. Un pot anar articulant mecanismes d'igualtat, i jo crec que se'n preocupa no només aquest govern, sinó tots els governs de tota Espanya, de tota Europa, però els resultats es veuen a llarg termini, perquè són actuacions que tracten de canviar consciències. Diu un informe de l'ONU que trigarem mil anys en aconseguir una igualtat vertadera entre home i dona. Això vol dir que jo puc articular, i aquest govern pot articular molts de mecanismes d'igualtat, però són actuacions que es veuran a molt llarg termini. L'ideal seria que no existissin, però existeixen per aconseguir això.

Quant a donar culpes, jo no he donat culpes a l'anterior presidenta. He dit que quan vostè em demanava quantes vegades s'ha reunit aquella comissió, jo li he dit als meus arxius el que obrava. Quan vostè m'ha dit si hi havia cursos, jo li he dit als meus arxius que es varen transferir el que obrava. Quan vostè em va fer preguntes essent jo presidenta, jo només podia contestar el que

obrava als meus arxius, però no és tracta de donar culpes, es tracta de plasmar una realitat.

Quant al que m'ha dit vostè que estan traspassades totes les competències en matèria de dona, això és que jo li record moltes vegades al ministeri. Però vostè m'ha d'explicar, idò, per què existeix un institut de la dona a nivell nacional. Si estan transferides, per què un institut de la dona? Això és el que jo no entenc i moltes vegades he demanat al ministeri.

Catalunya va crear una comissió, i després va crear un institut; però jo també li diré que el País Basc tenia un institut i després va crear una comissió; o sigui que no devem anar tan desencaminats. Repetesc una vegada més: l'important no és la plataforma, és igual servei d'integració, servei de promoció, institut de la dona, serveis d'igualtat, comissions interdepartamentals, comissions de la dona; sinó que l'important és que la feina que es faci serveixi per canviar consciències i estructures socials. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Acabat el debat, i acabada també aquesta qüestió incidental, passarem a la votació de la proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat: 20 vots a favor, 30 en contra, 2 abstencions. En conseqüència queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

I acabat aquest ordre del dia, conclou aquesta sessió. Gràcies a tots